72ste JAARGANG No. 9402

Woensdag 31 Augustus 1955

Amigoe di Curaçao

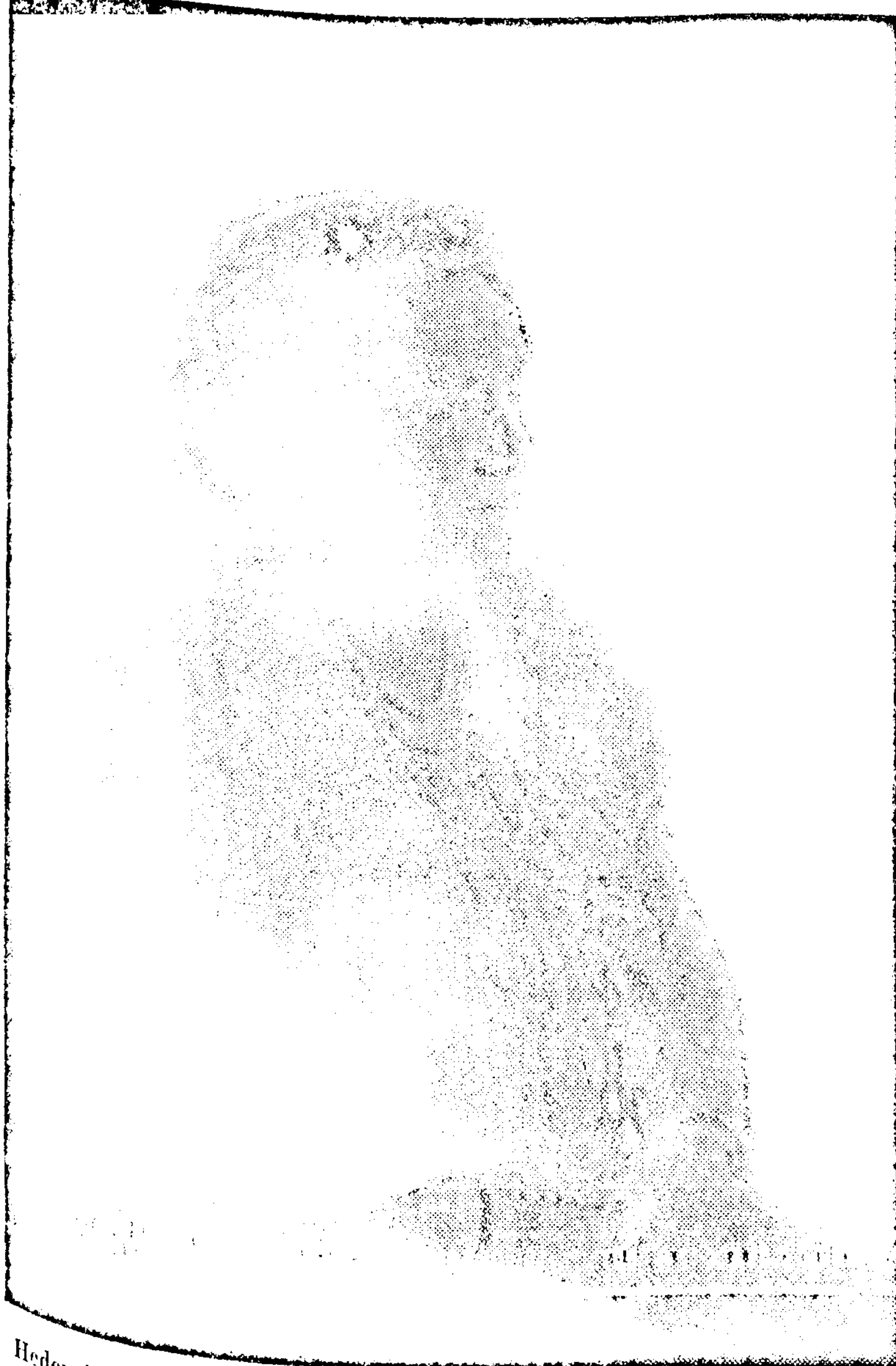
DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Prinses Wilhelmina is jarig

Heden is het 31 Augustus, voor de anderen onder ons nog steeds: Koninginnedag. Met dankbaarheid en eerbied vieren de Nederlandse Antillen vandaag de verjaardag van Prinses Wilhelmina. Nu binnenkort Haar Koninklijk dochter, koningin Juliana en de Prins der Nederlanden de Nederlandse Antillen met een bezoek zullen vereren, gaan onze gedachten bijzonder uit naar Haar, Die op 6 December 1942 in een Koninklijke Boodschap aan de Rijksdelen in de West de zo begeerde staatkundige zelfstandigheid in uitzicht stelde.

PERON BIEDT ONTSLAG AAN

Buenos Aires heeft aanzien van stad in noodtoestand

Peron's aanhangers willen algemene staking proclameren

Buenos Aires. - Officieel is vandaag te Buenos Aires bekendgemaakt dat president Perón in een schrijven aan het Argentijnse algemeen vakverbond aangeboden heeft ontslag te nemen. In een radio-rede deelde Héctor DiPietro, het hoofd van het algemeen vakverbond, mede, dat Perón zijn ontslag heeft aangeboden als president van Argentinië. DiPietro riep alle arbeiders op zich te verzamelen op het Plaza del Mayo of andere pleinen in het gehele land en alle bedrijvigheid, behalve de onmisbare, te staken en op het Plaza te blijven tot Perón zijn ontslagaanvrage intrekt.

De opzienbarende bekendmaking werd gedaan om 9 uur plaatselijke tijd. In de loop van de nacht deden al geruchten de ronde, dat Perón op het punt van aftreden stond en dat er plannen werden beraamd door de Peronistische partij en het algemeen vakverbond om een tweede „17 October" op touw te zetten als uiting van steun aan Perón en van de volkswil, dat Perón aan het bewind blijft. Deze geruchten werden bevestigd door de oproep van DiPietro tot een algemene staking.

Tot nu toe, zo meldt Reuters correspondent, is er niets opvallends in Buenos Aires gebeurd, maar men verwacht belangrijke gebeurtenissen in de loop van de dag.

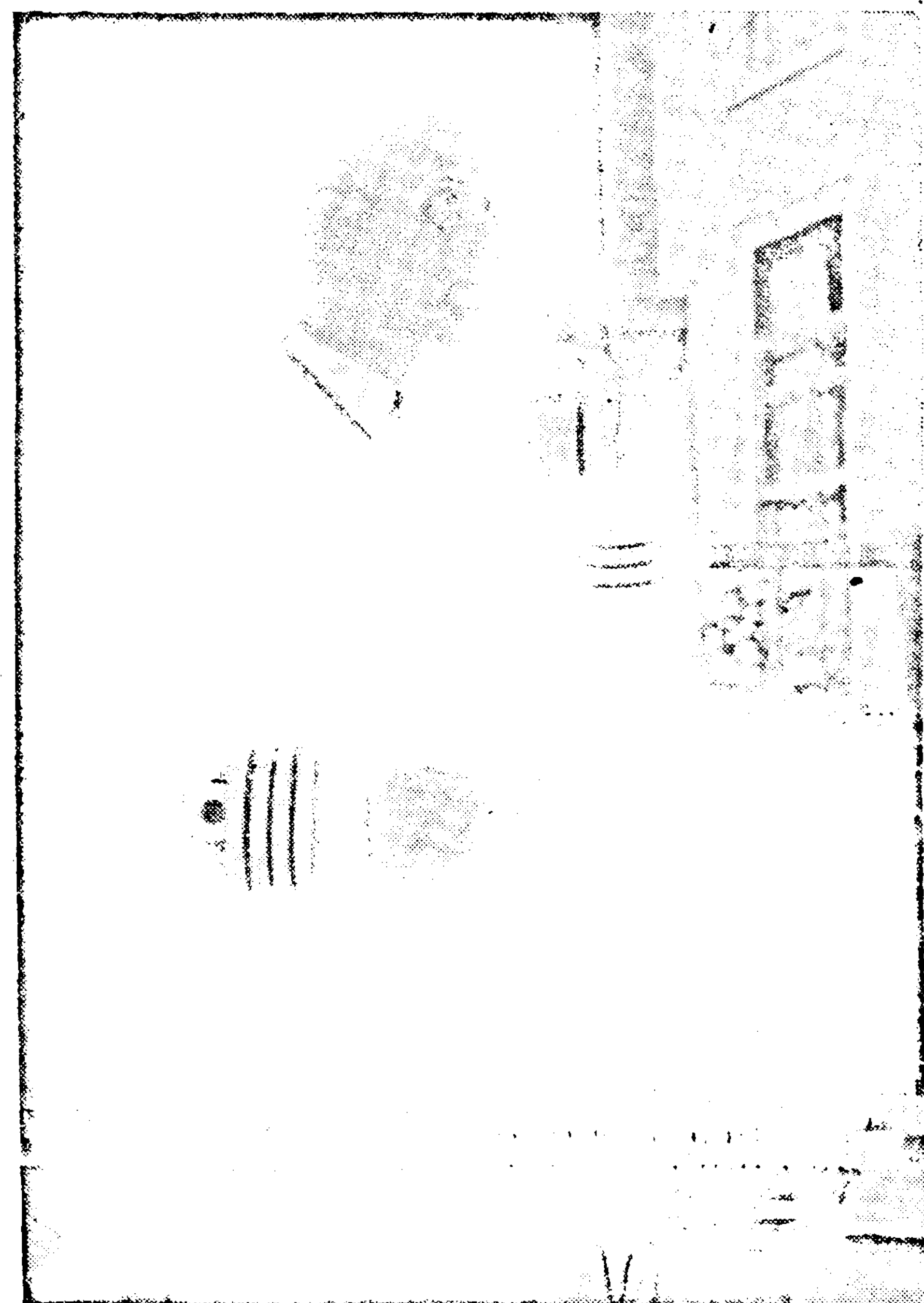
In een later bericht meldde Reuter, dat Buenos Aires enkele minuten na de radio-omroep van DiPietro het aanzien aannam van een stad in noodtoestand. De winkels lieten hun rolgordijnen neer, de fabrieken staakten het werk, de mensen renden door de straten en verdrongen zich bij bushalten om zich naar de spoorwegstations in de voorsteden te spoeden.

Drie kwartier na de oproep van DiPietro hield de voorzitter van de opperste raad der Peronistische Partij, Alejandro Leboir, eveneens een radiorede tot het Argentijnse volk, waarin hij zei, dat Perón aan de partij zijn ontslag heeft aangeboden, „indien dit een waarborg is om het land tot rust te brengen". „De president der Argentijnen — aldus Leloir — heeft geen strijd met het volk, dat hem koos, maar alleen met een nietszeggende minderheid". Evenals DiPietro riep ook Leloir eenieder op zich te verzamelen op het Plaza de Mayo en op alle pleinen in het gehele land.

Na Leloir voerde over de radio het woord het hoofd van de vrouwenafdeling van de Peronistische Partij, mevrouw Delia Deluomini de Parodi. Zij betoogde: „Zekere verzoeken, gedaan door degene, die wij bovenal beminnen en voor wie wij bereid zijn onze laatste druppel bloed te geven, moeten worden afgewezen. Er is geen reden, waarom de meest loyale, onbaatzuchtige en meest edele der Argentijnse heersers weg moet gaan". Mevrouw Parodi vervolgde met te zeggen, dat, „hoewel wij begrijpen, dat hij de ondankbaarheid van sommigen moede is", de Argentijnse vrouwen zijn ontslag nimmer zouden aanvaarden.

Ondertussen spoedden de mensen zich naar de bakkerijen en vormden lange queu's om sigaretten te kopen.

In officiële Vaticaanse kringen bewaarde men het absolute stilzwijgen over de berichten, dat Perón zijn ontslag heeft aangeboden. Men wacht nadere bijzonderheden over de toestand in Argentinië af; nochtans vernam Reuter uit onofficiële bron, dat er reden is om aan te nemen, dat het Vaticaan wellicht zijn verheugenis zou uitspreken over deze gang van zaken, „indien hij het begin inluidt van een normale toestand in de Argentijnse republiek op politiek en religieus terrein". Onofficiële Vaticaanse persberichten gaven onlangs blijk van teleurstelling over bepaalde voorvallen, die erop schenen te wijzen, dat het bewind van Perón zijn actie tegen de katholieke kerk hervat heeft.

Laketanker „Berta" voert Vacantieplanners rond Curacao

Zeegod Neptunus houdt gericht tot vermaak der 250 kinderen

Negropont. — Het was al vroeg dag voor de winnaars van het Vacantieplan 1955, die gistermorgen om half zes moesten verzamelen op de ferrylanding te Negropont voor een boottocht rond het eiland. De Directie der CPIM/CSM had hiervoor de „BERTA" uitgeleend, een laketanker, die zijn laatste jaren slijt in de havendienst in het Schottegat, waar hij de stadtanks voorziet van olie voor de schepen in de St. Annabaai. Het oude maar nog stoere schip steigerde van pleizier, toen het weer eens de zilte zeelucht opsnoof. De lading, waarmede het thans zee koos, was niet zo zwaar, maar zeker zo kostbaar als vroeger.

Ongeveer 250 kinderen van Emmastad benevens een 50-tal leiders dartelden rond over de goed afgezette dekken. De leiders dartelden niet zozeer, maar hielden een wakend oog op de klimmende en klauterende jeugd. Van onder tot boven versierd met seinvlaggen en VP-vlaggen, waarvan de meesten door mevr. Pas waren vervaardigd werd de steven gewend naar Oostpunt. Op de brug stond kapitein Lous omgeven door een schare kinderen, die nieuwsgierig als kinderen eenmaal zijn, hem het naaldje uit zijn kompas vroegen en die even goedmoedig alle vragen wel zes keer beantwoordde. Hij was niet de enige kapitein aan boord. O, nee, Als standby was kapitein Van der Pijl ook meegekomen, die al twaalf uur op zijn benen stond en nadat gistermiddag de „Berta" weer gemeerd was, weer wacht had tot hedenmorgen. Maar met een opgewekt gezicht vervulde hij zijn vermoeiende taak.

Verder was kapitein Van der Harst, de chef Nautische Dienst der CSM en kapitein Schinkel, chef Personeelszaken ook aan boord om eventuele zeezieke leiders te kunnen vervangen. Aan alles was gedacht. Ook de Technische Dienst was goed vertegenwoordigd in de vorm van de heer De Troye, chef Rederij en de heer Van Rosevelt, technisch superintendent.

En last but not least was daar dr Ottevanger, die als oud-marine-arts weer eens in zijn element kwam, al bepaalden zijn medische adviezen zich gelukkig tot anti-zeeziektepillen voor de jeugd en een koud „pijpje" voor de leiders. Zijn belangrijkste taak van de dag lag op ander terrein, want wij vonden dat de god Neptunus, die in de loop van de middag aan boord kwam in vol ornaat, verdacht veel van hem weg had.

Al gauw was de jeugd gewend aan de lichte schommeling van het schip, en kwamen de muziekinstrumenten te voorschijn, die verder practisch niet meer opgeborgen zijn geweest, want de schare luisteraars wist niet van ophouden en de ene mambo na de andere werd aan de meest vreemdsoortige instrumenten ontlokt, waartoe lege blikjès en zelfs een oude theekist goede diensten bewezen. Toen tegen half negen Oostpunt werd bereikt en het schip even dwars op de golven kwam te liggen, ging er een enkel ontbijt over de „muur", maar al spoedig waren de slachtoffers weer opgeknapt en dartelden weer vrolijk rond.

De heer W. A. Verschoor was aan boord met een draagbaar mobilofoontje, dat eigenlijk maar een bereik had van 2 mijl, maar waarmede zelfs op een afstand van 20 mijl nog glashelder contact werd verkregen met de ontvanger op CPIM-terrein. Elk uur gingen de boodschappen op en neer en zo kon de Curom om half één melden, dat alles wel aan boord was en iedereen in de juiste stemming.

Op 12° 18' Noorderbreedte, 69° 3' Westerlengte, of eenvoudiger gezegd, ter hoogte van Hato hadden wij wel de meest informele persconferentie, welke wellicht ooit gehouden is. Het voltallige Vacantieplan-comité zat op de grond op het hoogste dek boven de brug en gaf ons de gelegenheid onze nieuwsgierigheid te bevredigen. In het gezellige onder onsje, waarbij de kwinkslagen over en weer vlogen, kwam vast te staan, dat het Comité wel uiterst tevreden was over het verloop van het plan 1955. De samenwerking onderling en met de CPIM-instanties was boven alle lof, en er waren geen belangrijke voorstellen tot wijziging voor het volgend jaar te verwachten. De gedane suggesties van vorig jaar waren grotendeels doorgevoerd. Speciale aandacht was besteed aan de zwakke broeders op sportgebied, die dit jaar wat meer kans hebben gekregen. Het reddend zwemmen, dat als nieuw punt dit jaar was ingevoerd, was een doorslaand succes geworden. Niet minder dan 46 kinderen hebben het diploma gehaald, waarvoor zij gekleed moesten zwemmen, instructie kregen in bevrijdingsgrepen, zwemmen met drenkelingen en wat dies meer zij.

Zeegod Neptunus houdt op de „Berta" gericht.

's Middags loeide de stoomfluit en god Neptunus, omgeven door een aantal handlangers, die eruit zagen als afschrikwekkende zeerovers, stapte aan boord, om het zeegericht te houden. De strafrol omvatte veel namen en onder gejuich en gejoel van de overigen werden achtereenvolgens Leen Telle, Hannie Horst, Joop de Wijs, Bartie Swart, Hugo Tims en Anneke van der Werf onder handen genomen. Ze werden royaal met teepol ingezeept, met een vervaarlijk scheermes geschoren en daarna afgespoeld.

Dit laatste ging erg eenvoudig. De slachtoffers werden bij kop en benen gepakt en zonder vorm van proces in een vat met water gedompeld. Tot slot werden ze gepoederd met zaagsel. Natuurlijk grote hilariteit onder de jeugd, die er maar niet genoeg van kon krijgen en om meer schreeuwde. Ook de comité-leden Jacobson, Schöttelndreier en Kooy moesten zich ten gerieve van de jeugd laten „behandelen", maar toen vond de kapitein het welletjes en na de goden getracteerd te hebben op enige aardse biertjes trokken dezen zich in de golven terug.

Intussen waren wij alweer de haveningang genaderd, waar tijdens het wachten op de loods een haai het wachtende schip gezelschap kwam houden. Om half vijf was de „Berta" weer gemeerd en verlieten de Vacantieplanneten, na een driewerf hoera voor de bemanning schoorvoetend het schip. Het Vacantieplan 1955 was definitief ten einde.

Een slachtoffer van Neptunus' rechtspraak, moet er tot groot plezier der honderden jeugdige toeschouwers aan geloven. Het plaatje geeft er een aardig beeld van, hoe het gisteren op de „Berta" toeging tijdens haar reis rondom Curaçao.

Commandant „De Ruyter" krijgt delicate taak

Voorbereidingen aan boord van oorlogsbodem, die Koninklijk Paar naar Curacao zal brengen

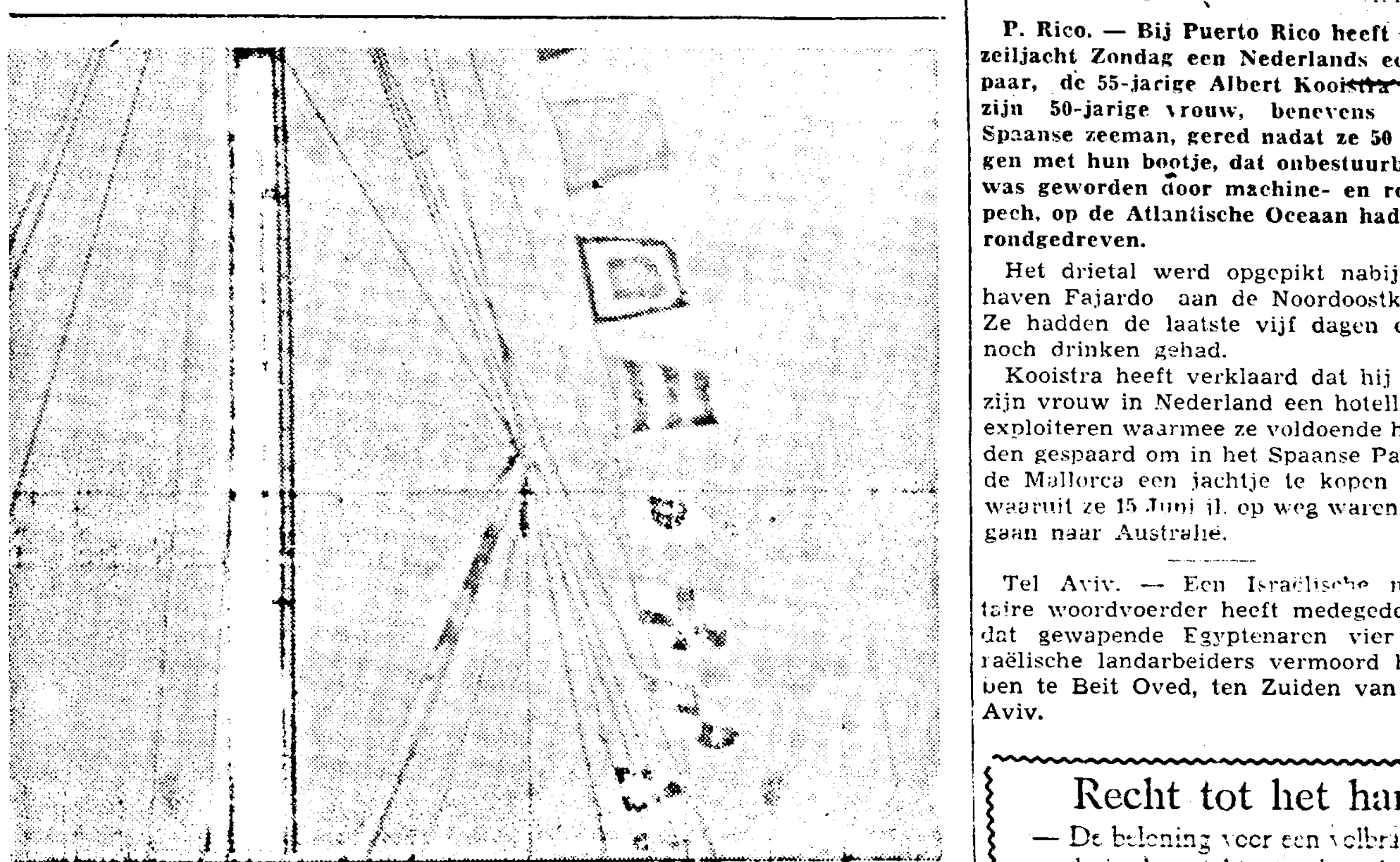
Zoals bekend is het hoofd van de afdeling Operaties en Plannen van de Marinestaf, kapitein ter zee A.H.J. van der Schatte Olivier belast met het commando over Hr. Ms. kruiser „De Ruyter", die het Koninklijk Paar van Puerto Rico naar Curacao zal brengen en vandaar naar andere eilanden van de Nederlandse Antillen.

Zelden zal aan de nieuwe commandant van een groot modern Nederlands oorlogsschip zo kort na zijn benoeming een delicatere taak zijn toebedeeld. Kolonel Van der Schatte Olivier draagt namelijk niet alleen de verantwoordelijkheid voor het goede verloop van de reis van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard, voorzover zij deze per „De Ruyter" maken, doch hij heeft ook de leiding van de voorbereidingen aan boord van deze oorlogsbodem. Behalve dat de manschappen een extra training zullen ondergaan, zijn er uiteraard vele voorzieningen te treffen. Zo zal de commandantssuite worden ingericht om de Koninklijke reizigers tijdig tot verblijfplaats te dienen. Aan de samenstelling van het menu zal uiteraard eveneens bijzondere aandacht besteed worden. De „huishouding" aan boord wordt tot in de puntjes geregeld. Niets kan immers aan het toeval overgelaten worden.

Het is nog niet bekend op welke datum „De Ruyter" de reis naar Puerto Rico zal ondernemen. Doch aangenomen wordt, dat dit ongeveer veertien dagen voor het vertrek van het Koninklijk Paar uit Nederland zal zijn.

O.M. tekent verzet aan tegen uitspraak in meineedzaak

Willemstad. — Hedenochtend deed de rechter uitspraak in de meineedzaak. S. kreeg 10 maanden en N. 1 jaar, beiden met aftrek. Het O.M. had geëist resp. 2 1/3 en 3 jaar. Tegen deze uitspraak is het O.M. in verzet gegaan. v. B. kreeg 8 maanden met aftrek op een eis van 9 maanden.

Zo was de „Berta" gepavoiseerd tijdens haar vaart rondom Curaçao met de 250 Vacantieplanners aan boord.

Mr. Boomstra verlaat Antilliaanse dienst

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal mr J. H. Boomstra, Administrateur van Financiën, op Zaterdag 3 September as. naar Nederland vertrekken voor vier maanden buitenlands verlof, op 3 Januari d.a.v. zal alsdan zijn dienstverband beëindigd zijn. De Regering heeft het niet nodig geoordeeld om mr Boomstra te polsen over diens eventuele bereidheid om onder bepaalde voorwaarden het dienstverband te continueren. Wie de opvolger van mr Boomstra zal worden, is niet bekend.

Zoals bekend heeft destijds drs E. Newton van de vorige regering een studieopdracht verkregen om zich in Nederland in bankzaken te gaan bekwamen en dit met de uiteindelijke bedoeling om t.g.t. de Administrateur van Financiën te vervangen. Het stelsel van het toekennen van studieopdrachten wordt wel illusoir, wanneer men ziet, dat indien een ambtenaar een studie-opdracht heeft gekregen, later van zijn diensten geen gebruik wordt gemaakt. In het onderhavige geval werd drs Newton weer teruggeplaatst naar Economische Zaken met als opgaaf van redenen, dat hij begroting-technisch nog steeds op de begroting van dit departement paraisseert.

Mr Boomstra zal een functie gaan aanvaarden in Washington en wel bij de Wereldbank.

Wij wensen mr Boomstra veel succes in zijn verdere carrière.

Nederlands echtpaar op oceaan gered

P. Rico. — Bij Puerto Rico heeft een zeiljacht Zondag een Nederlands echtpaar, de 55-jarige Albert Kooistra en zijn 50-jarige vrouw, benevens een Spaanse zeeman, gered nadat ze 50 dagen met hun bootje, dat onbestuurbaar was geworden door machine- en roerpech, op de Atlantische Oceaan hadden rondgedreven.

Het drietal werd opgepikt nabij de haven Fajardo aan de Noordoostkust. Ze hadden de laatste vijf dagen eten noch drinken gehad.

Kooistra heeft verklaard dat hij en zijn vrouw in Nederland een hotelletje exploiteren waarmee ze voldoende hadden gespaard om in het Spaanse Palma de Mallorca een jachtje te kopen van waaruit ze 15 Juni jl. op weg waren gegaan naar Australië.

Tel Aviv. — Een Israëlische militaire woordvoerder heeft medegedeeld, dat gewapende Egyptenaren vier Israëlische landarbeiders vermoord hebben te Beit Oved, ten Zuiden van Tel Aviv.

Recht tot het hart

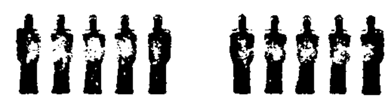
— De beloning voor een volbrachte taak is de macht om de volgende op zich te nemen.

De Postspaarbank in 1954

Gemiddeld werd 105.56% meer terugbetaald dan ingelegd

Aantal spaarders in de jaren 1965 tot 1955.
Elk figuurtje stelt 500 spaarders voor.

Willemstad. — Een minder gunstig beeld geven de inlagen en terug-betalingen te zien van de Postspaarbank over 1954, aldus lezen wij in het jaarverslag. Voor een aantal maanden overtroffen de terugbetalingen de inlagen belangrijk. Het saldo tegoed der inleggers is dan ook van *f* 7.049.502,08½ per 31 December 1953 tot *f* 6.917.547,21½ op 31 December 1954 teruggelopen. Deze teruggang is mede het gevolg van de repatriëring, althans van vertrek, van in Europa geboren Nederlanders. Van de kantoren Willemstad, Oranjestad en St. Nicolaas zijn cijfers voorhanden, die omtrent het bovenstaande inzicht verschaffen.

— De gemiddelde productie van ruwe olie in Venezuela bedroeg in Juli 2.101.130 vaten per dag, een toeneming van 28.655 vaten per dag ten opzichte van Juni.

Grootte van het saldo-tegoed in de jaren 1905 tot 1955.
Elk figuurtje stelt *f* 250.000,— voor.

Aantal spaarders nam toe

	Inlagen	Terugbetalingen
Kantoor Willemstad		
Nederlanders:		
Antilliaanse	*f* 550.995,93	*f* 385.711,96
Europese	„ 672.796,74	„ 1.240.380,41
Surinaamse	„ 401.520,08	„ 450.782,56
Portugezen	„ 540.141,17	„ 449.435,23
Andere vreemdelingen	„ 228.035,88	„ 219.318,72
Kantoor Oranjestad		
Nederlanders:		
Antilliaanse	*f* 55.233,34	*f* 66.940,89
Europese	„ 83.781,58	„ 105.041,29
Surinaamse	„ 52.039,26	„ 45.870,03
Vreemdelingen	„ 18.585,60	„ 13.140,34
Kantoor St. Nicolaas		
Nederlanders:		
Antilliaanse	„ 171.825,02	„ 85.876,95
Europese	„ 39.535,96	„ 35.302,99
Surinaamse	„ 91.019,34	„ 56.753,01
Vreemdelingen	„ 49.389,12	„ 23.344,68

De verhoudingen tussen ingelegde en terugbetaalde gelden in de jaren 1950 t/m 1954 zijn resp. 90,8%, 84,96%, 88,25% 104,09% en 105,56%.

Eerste steenlegging

Willemstad. — Zondagochtend 11 uur zal de eerste steen gelegd worden van de nieuwe Passaat Ontspannings Club. Deze plechtigheid krijgt zijn beslag op de Gosieweg-Mortiersweg.

Sympathieke reclame

Willemstad. — De heer M. van Wilpen, heeft een aardige surprise voor zijn klanten. Eenieder die artikelen koopt op Donderdag, Vrijdag en Zaterdag ter waarde van minstens tien gulden ontvangt een zakje met plantenzaad van de prachtige oranjebloem Marigold. Maar liefst 4000 zakjes zullen dit weekend uitgedeeld worden.

Dit is gedaan speciaal in verband met het a.s. bezoek van het Koninklijk Paar. Zes weken nadat de bloemen gezaaid zijn zullen zij bloeien. In elk zakje zitten honderd zaadjes. Deze sympathieke reclame zal zeker door de klanten op prijs worden gesteld. De heer van Wilpen overweegt om, als deze geste bij zijn klanten in de smaak valt, nog meer van deze soorten bloemzaad te importeren.

Picnic voor de Radio

Willemstad. — Hedenavond 18.45 uur zal Radio Hoyer de picnic, het slotstuk op het Vacantieplan van de CPIM-arbeidersjeugd, dat op St Jorisplantage zijn beslag krijgt, uitzenden.

Polygonisten keken

Willemstad. — Gisteren was op ons eiland op doorreis de heer Buis van Polygoon-Profilty. Hij kwam even een kijkje nemen in de Statenzaal, waar straks Polygoon opnamen zal maken. wanneer de Koningin in dit College wordt ontvangen. In October komt de volledige equipe naar Curaçao.

Feest van de personeelsvereniging van de L.R.D.

Willemstad. — De personeelsvereniging van de Landsradio Dienst zal op Zaterdag 3 September as. een feestavond beleggen in het J.P.F.-gebouw. De muziek wordt verzorgd o.a. door het quineto Albert Palm — Oosterling. Beperkte introductie uitsluitend door leden van de genoemde personeelsvereniging voor deze avond, die om 20.00 uur aanvangt, is toegestaan.

De deur stond open

Willemstad. — Als de deur openstaat wil dat wel zo veel zeggen als „kom maar binnen". En er kwamen onbevoegden binnen in een kantoor, dat de eigenaar vergeten had te sluiten. De opbrengst van deze vergeetachtigheid was, dat enkele biljetten van *f* 10.— waren verdwenen.

Dat mocht niet

Willemstad. — Twee jongens op Boca Sami hadden het avontuur in het bloed. Zij namen toen maar een vissersbootje van Z. weg om er mee te gaan experimenteren. De politie werd ingeschakeld en de zaak wordt thans bekeken.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK DE PAGINA'S 5 en 6.

Parochiefeest van Coromoto

W'stad. — In de Parochiekerk van O.L. Vrouw van Coromoto is gisteravond met een Plechtig Lof een Novene begonnen ter voorbereiding op het feest van O. L. Vrouw van Coromoto die tevens de Patroonheilige van de Parochie is. Dit feest zal worden gevierd op Zondag 11 September a.s.

Op drie dagen onmiddellijk voorafgaande aan deze dag zal een Triduum de Novene volgen.

Donderdagavond 8 September zal gepreekt worden door de Zeer Eerw. Pater B. Oeverhaus o.p. over **„Maria Maagd der Maagden".** Vrijdagavond spreekt de Zeer Eerw. Pater Dr. C. Micklinghoff o.p. over **„Maria, Moeder van God";** terwijl op Zondag de Zeer Eerw. Pater M. Möhlmann zal preken over **„Maria, Moeder van alle Christenen".**

Wij komen op de luisterrijke plechtigheden, die dit parochiefeest omgeven, nog nader terug, doch wij hopen dat reeds nu zeer vele parochianen en vereerders van de H. Maagd aan de Novene van voorbereiding zullen deelnemen.

Het kussen lag er nog

Willemstad. — Het kussen lag er nog maar het briefje van *f* 25.— dat de vrouw M.J.M. onder haar kussen had verborgen was er niet meer. Zo maar verdwenen, de recherche heeft de zaak in onderzoek.

600 gulden uit de brandkast

Willemstad. — In een winkel in de Herenstraat worden *f* 600.— uit een brandkast vermist. Twee jongens zijn nader door de recherche aan de tand gevoeld.

Parijs. — Generaal Pierre Boyer de la Tour du Moulin, de 59-jarige residentgeneraal van Tunesië is benoemd tot de opvolger van Gilbert Grandval als resident-generaal van Marokko. De officiële bekendmaking van deze benoeming is nog niet uitgegeven. Generaal Boyer de la Tour zal vandaag van Parijs naar Rabat vliegen.

„De Gravin gaat barrevoets" in theater WEST-END

Binnenkort zal men in West-End een merkwaardige film van Joseph Manckiwicz kunnen zien, getiteld: „The barefoot contessa", waarin men een poging kan zien om bepaalde toestanden in de filmwereld en de aristocratie moraliserend uit te beelden. Zou de film in Hollywood zijn gemaakt, dan zou men haar kunnen laten aansluiten, bij de lange reeks, waarin de Amerikanen zichzelf en hun samenleving op de korrel nemen. Maar de film is in Engeland gemaakt. Zij mist dus gelukkig de schaamteloosheid die de Amerikanen zo naarstig cultiveren en voegt zich veeleer tussen de werkstukken die min of meer sub umbra zout leggen op de slakken. Nochtans gaat Manckiwiz aanzienlijk verder dan de meeste Engelsen zouden doen en misschien wel oirbaar achten.

De film vertelt de levensloop van een filmster, een korte levensloop, die tragisch eindigt, via een min of meer sensationele wandeling door de aristocratische wereld. In meer dan twee uur filmvertoning laat Manckiwicz zijn glossen los over de ploertigheden van de filmproducer, de woeste brutaliteit van zijn reclame-agent, die in het genre „public relations" past; de lafheid van de industrieregisseur, de onbeduidendheid van de ster, de verwording en de overbodigheid van de adel, die de gemeenschap niet meer dienen kan. De laatste overwegingen worden er een beetje met de haren bijgesleept, zoals de oplettende toeschouwer merken zal. Maar in alle geval heeft Manckiwicz er de mond vol van.

Het is een wonderlijke geschiedenis. We beginnen op een kerkhof in Italië. Een jonge vrouw is zojuist begraven. Haar vrienden staan om het graf. Een van hen is de regisseur, wiens fluisterstem het verhaal doet. Dan gaat de film terug in het verleden. Een bar in Madrid. Aan een tafel een filmproducer, zijn regisseur en zijn reclameman, benevens een secretaresse. De producer is een gewetenloze bruut, op zoek naar een „nieuwe gezicht," een filmster dus. Hij wil de danseres van de kroeg aan zijn tafel zien, maar zij komt niet. Zijn knechts worden er op uit gestuurd en de regisseur weet haar over te halen. Er wordt een proefopname gemaakt. Maria Vargas zal voortaan onder de naam Maria d'Amata als filmster optreden. De regisseur heeft haar om zo te zeggen uit de modder gehaald. Het heeft hem moeite gekost, want het meisje had niet veel idealen. Zij leefde maar het liefst in de herrie thuis, in de modder en op blote voeten. Toch gaat zij mee, wordt beroemd, wordt begeerd, wordt rijk, verveelt zich en, ziet in haar duur huis de nieuwe en de oude aristocratie ruzie maken met elkaar. Later zijn we aan de Rivièra, nadat we nu en dan naar het kerkhof zijn teruggekeerd, en daar zit Maria temidden van een gezelschap nietsnutten, een ex-koning, een serie gravinnen en graven, waaronder een schatrijke Zuid-Amerikaan, die haar beledigt en een afstraffing krijgt van een Italiaanse graaf, die toevallig in het gezelschap terecht is gekomen en op slag verliefd is geworden op Maria. Zij volgt nu die man, blijft voorlopig wonen bij hem en zijn zuster op het kasteel aan de Middellandse Zee en wordt ten huwelijk gevraagd. Zij zal echter de laatste contessa van de familie zijn, want op de avond van het huwelijk deelt de echtgenoot haar mede, dat hij in de oorlog ernstig is gemutileerd en niet als volwaardig kan worden beschouwd. Hoewel Maria die mededeling wat laat moet achten, en dus niet zeer hoffelijk, besluit zij toch, haar best te doen om haar man gelukkig te maken. Zij kan echter niet zonder liefde leven en zoekt haar vertier elders. De graaf schiet haar en haar minnaar dood. Hij huldigt de opvatting, dat noblesse oblige. En weer zijn we op het kerkhof, waar de plechtigheid is afgelopen en het graf eenzaam blijft, bedekt door een groot beeld, dat Maria voorstelt op haar blote voeten.

U zult toegeven dat het een wonderlijk verhaal is, maar bij het waarnemen van de film gemakkelijk inzien, dat het verhaal bijzaak is en dat het gaat om de uitbeelding van figuren, die stuk voor stuk een categorie vertegenwoordigen, waarover de maker van de film zijn mening heeft. Dat maakt de film interessant. Men verneemt duidelijk de leegheid van de wereldjes, die op schijn en bluf zijn gebouwd en men ziet met welbehagen, dat het de film is, die bepaalde aspecten van de filmwereld te lijf durft te gaan. Hier en daar geschiedt dat keihard, soms met humore maar altijd duidelijk.

Manckiwicz heeft ook de kleur gebruikt. Hij deed er geen opvallende dingen mee, maar heeft de toepassing bijzonder goede technische verzorging gegeven, zodat men geen bezwaren kan hebben en zeker geen last heeft van de overdaad, die zoveel kleurenfilms ongenietbaar maakt.

AGENDA

WEST-END:
„Slaven der hartstocht"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Flaming feathers"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„The bridge of San Louis Rey"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„The browning version"; 20.00 uur

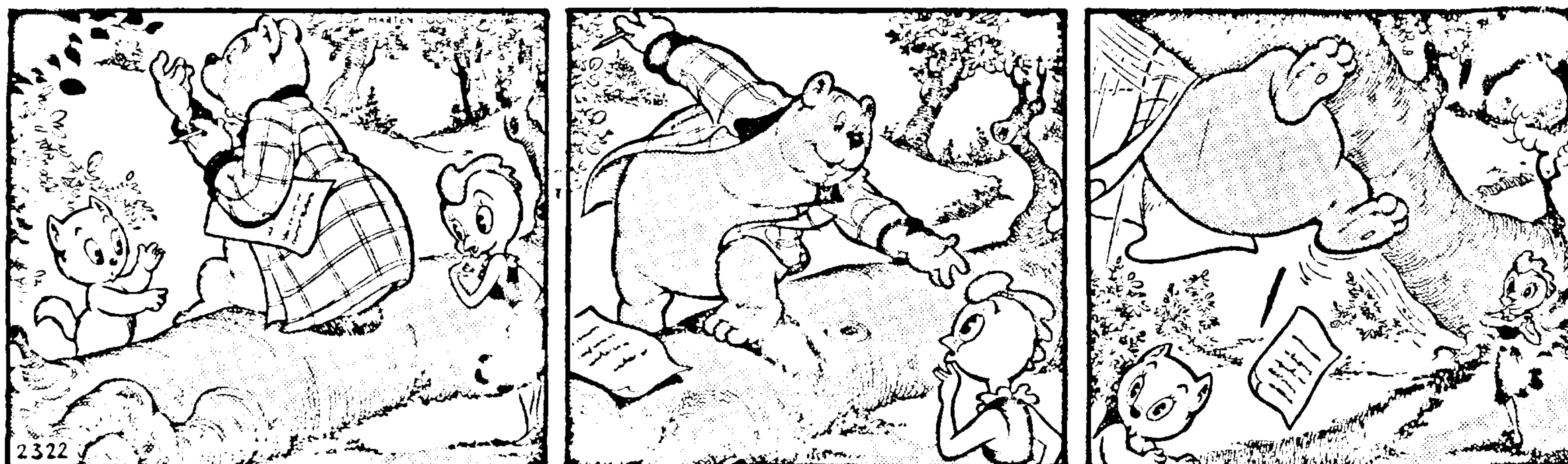
REX:
„El valor de vivir"; 20.00 uur

ROYAL:
„The gambler from Natchez"; 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER:
„The lady pays off"; 20.00 uur

APOTHEKEN:
De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Bredestraat 125, tel: 23241; in Punda door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel: 22380.—

TOM POES en de Doffe Doffer

2322 — De macht van een dame is iets héél bijzonders", sprak heer Ollie dromerig. „Mijn hele bestaan is veranderd sinds, ik de freule van Barneveld ontmoet heb. Nu pas zie ik in hoe dor en vreugdeloos mijn leven altijd geweest is. Mijn geest is ontwaakt als en rups die uit zijn ei kruipt" ... .

„U bedoelt zeker een vlinder", zei Toem Poes. „Daar is iemand die wil passeren, heer Ollie".

„Onzin", riep heer Bommel uit. „Vlinders kruipen niet uit eieren." „Een vlinder die uit zijn cocon kruipt", verduidelijkte Tom Poes. „Kunt u niet even opzij gaan? Dat meisje kan er niet langs!"

Heer Ollie wierp een blik achter zich en sprong overeind alsof hij door een speld gestoken werd.

„Freule Héloise!" riep hij uit. „Sta mij toe u over deze grove boomstam te helpen. Het spijt mij, dat ik u niet hoorde aankomen. Mijn jonge vriend hier leidde mij af, anders zou ik niet zo onbeleefd zijn blijven zitten!"

Zo sprekende was hij op de omgevallen boom gaan staan en stak zijn hand uit om de jonkvrouwe over de hindernis heen te helpen.

„O, doet u geen moeite", zei ze vriendelijk. „Ik kan wel een ander paadje nemen, want ik ben bang, dat ik een ladder in mijn kousen haal op dat ruwe hout".

„U kunt zich rustig aan mijn sterke arm toevertrouwen", drong heer Bommel aan.

„Sterke arm? Vodden!" riep nu plotseling een rauwe stem aan de kant van het weggetje. „Zó moet je zoiets aanpakken!"

En voor heer Ollie er op verdacht was werd hij met boom en al ploteling met grote kracht omhoog geheven, zodat het pad vrij kwam......

Zwitserland wil het woord „Olympisch" beschermen

Hockeyers bereiden zich voor op Spelen te Melbourne

Vele amateurs in hart en nieren, enthousiasten, die hun tak van sport elk afzonderlijk van de grond af meehielpen opbouwen, die er financieel nooit beter van zijn geworden, doch zichzelf rijk voelden met de beoefening en propaganda van die sport, hebben zich er inmiddels al mee verzoend, dat het zakelijke in het spel een steeds groter terrein voor zich gaat opeisen.

Het is nu eenmaal een teken des tijds, dat de cracks in een stadion, dat tot de laatste plaats toe is gevuld met betalende toeschouwers, ook hun deel krijgen van hetgeen er in de kas vloeit. Er is haast geen land meer, waar het voetbalspel uitsluitend als amateur-sport wordt beoefend, hoe zeer de voorstanders van het amateurisme ook vochten om het zakelijke vèr van de sport verwijderd te houden.

Denken in geld is verkeerd voor de sport

Het was een vloedgolf, die vrijwel heel Europa overspoelde en degenen, die eerst het amateurisme dienden en nog altijd amateuristisch denken, hebben het beroepsspel aanvaard als iets onvermijdelijks. Ze houden zich thans voor het grootste deel op de achtergrond, bekijken het professionalisme uit de verte, maar liggen toch als waakhonden klaar om toe te springen als het zakelijke de perken te buiten gaat en probeert nog verder door te dringen in wat iedereen nog als amateurisme beschouwt en ook wil blijven beschouwen.

Op de Olympische Spelen, die iedere vier jaar het hoogtepunt van de internationale sportbeoefening vormen, doen de deelnemers een eed op hun amateuristische staat en verklaren ze het deelnemen aan deze internationale wedstrijden belangrijker te vinden dan het winnen van de prijzen. En hoezeer velen hierover ook van mening verschillen en beweren, dat de zuivere geest ook op de Olympische Spelen al is verdwenen, toch houdt men er nog aan vast en wil de wereld ook, dat dat vierjaarlijkse sportfestijn zuiver blijft, wars van zakelijke belangen, ver verwijderd van financiëel voordeel door de sport, kortom: Olympisch. En met dit woord is ook onmiddellijk alles gezegd. Iedereen weet wat het betekent, zo zeer zelfs, dat men ook buiten de sport het woord Olympisch gebruikt als men wil beklemtonen, dat iets volkomen zonder zakelijke belangen is. Men spreekt van Olympisch vuur en Olympische gedachte en daarmee zegt men dan voldoende om precies te weten wat er wordt bedoeld. Het woord heeft slechts één betekenis en om te voorkomen, dat het wordt vertroebeld, heeft het Zwitserse nationale Olympische Comité een waarschuwing en tevens een verzoek gericht tot de gehele wereld.

Het is in de bres gesprongen voor het woord Olympisch en richtte een schrijven aan alle leden van het Internationaal Olympisch Comité, waarin het verzoekt bij de resp. regeringen te bewerkstelligen, dat dat woord beschermd zal worden en er geen misbruik van zal worden gemaakt om doodgewone internationale wedstrijden voor het publiek aantrekkelijker te maken. De Zwitsers doelen hier op de vermelding — ten onrechte —, bepaalde wedstrijden, dat „Olympisch" zouden zijn. Zo spreekt men thans reeds van een Schaak-olympiade, Aziatische (Olympische) Spelen en Panamerikaanse (Olympische) Spelen om er maar een paar te noemen van de serie, die steeds groter wordt omdat het woordje Olympisch het wel doet.

Vreemder wordt het als men het woord Olympiade gaat gebruiken. zoals bij het internationale schaaktournooi van die naam, omdat het toernooi in feite slechts een paar weken duurt, terwijl Olympiade toch betekent het tijdvak van vier jaren tussen twee Olympische Spelen in.

Kortom, Zwitserland vond het welletjes en vroeg bescherming voor het woord Olympisch, een lofwaardig streven, dat door heel wat Olympische Comité's in de wereld zal worden gesteund. Men denkt hierbij aan het internationaal beschermde begrip Rode Kruis, maar hoe zeer ook wij een voorstander zijn van het zuiver houden van het woord Olympisch, toch geven wij het Zwitserse initiatief maar weinig kans. Iedereen in de wereld heeft het begrip Rode Kruis aangenomen als uitzondering. Het is internationaal beschermd en de regeringen zullen zich wel heel lang bedenken alvorens zij nog een tweede dergelijk beschermd begrip aanvaarden. En wel om de doodeenvoudige reden, dat dan spoedig het eind zoek zal zijn en er spoedig een derde, vierde en vijfde uitzondering zullen volgen.

In de sportwereld is het voldoende bekend, dat alleen de vierjaarlijkse

Nederlandse Sportbrief

spelen Olympisch zijn, de reeks van wedstrijden, die een voortzetting vormen van de traditie in het aloude Griekenland. En de organisator, die om zakelijke belangen een (zogenaamd Olympisch tournooi aankondigt en daardoor meent een grotere toeloop van publiek te krijgen, dient door de sportwereld zelf op zijn vingers te worden getikt.

Vooruitzien

De werkelijke Olympische Spelen staan dan ook volkomen op zichzelf en honderden, ja, duizenden athleten bereiden zich er in de tussenliggende jaren op voor, zoals nu voor Melbourne en voor de winterspelen van Cortina d'Ampezzo in 1956. Ook in Nederland is men al lange tijd druk bezig om straks zo goed mogelijk voor de dag te komen, al wil het dan in alle taken van sport niet even best lukken. De voetballers gaan niet naar Melbourne en dat is voor het eerst na een lange reeks van deelnemingen aan Olympische Spelen. Dit besluit is genomen, niet omdat het Nederlands elftal te zwak zou zijn, of omdat de kosten van de reis naar het verre Melbourne te hoog zouden oplopen, maar omdat men in de KNVB het beroepsspel heeft aangenomen en men daardoor niet kan deelnemen aan een toernooi, dat amateuristisch is, al denkt men er in alle landen niet hetzelfde over.

Heel anders staan de zaken in de hockeywereld, omdat de hockey-sport vrijwel uitsluitend door amateurs wordt beoefend. En Nederland staat daarbij gerangschikt onder de allerbesten, ja, ook om zijn speelkracht, waarmee het in het verleden reeds vele triomfen op Olympische Spelen boekte en ook nu voor Melbourne tot de tanden gewapend klaar staat om het gevecht op hoog niveau te beginnen. Met hun voorbereiding voor de komende Olympische Spelen zijn de Nederlandse hockeyërs al bijna anderhalf jaar bezig, nauwgezet en met stijgend succes door het uitstekende inzicht van de leiders in de bond, maar in het bijzonder van coach Rein de Waal. Twee jaar geleden verving hij geroutineerde, nog niet eens zo heel oude spelers in het nationale team door jeugdige hockeyërs, die technisch veel minder waren, doch door hun enthousiasme zulk waardevol materiaal vormden, dat De Waal ze met hulp van Chris Berger en later met technische assistentie van de Indische oefenmeester Reg Norris, thans op een peil heeft gebracht, dat stukken hoger ligt dan dat, waarmee de oude, geroutineerde ploeg de tweede plaats op de Olympische Spelen te Helsinki veroverde.

Het is goed voor de sport dit alles eens te bezien en deze prestaties te bekijken in het licht van amateurisme en professionalisme. De hockeyërs spelen zuiver voor hun eer en genoegen en bereikten door hun enthousiasme en toewijding de hoogste sporten van de internationale ladder. Het zakelijke wordt volkomen buiten gesloten, ja, zozeer zelfs, dat het publiek in Nederland vrije toegang heeft en geen cent hoeft te betalen bij competitie- en kampioenswedstrijden van de Koninklijke Nederlandse Hockey Bond. Slechts bij interlandwedstrijden — met uitverkochte stadions — maakt men een uitzondering, hoewel dat ook nog alleen voor de heren geldt, want bij dames-interlands kan de toeschouwer ook zo maar door de loketten lopen zonder er zijn portemonnaie bij voor de dag te halen.

In dienst van geld

En de hockeybond heeft ook daarmee weer een goede greep gedaan, want ze blijft nu volkomen baas in eigen huis, hoeft geen concessies te doen aan publiek of spelers, hoeft zichzelf, zijn rechten en zijn wensen niet te verkopen voor het geld, dat anders uit die competitie- en kampioenswedstrijden in de kas zou vloeien. En dat dat soms narigheid kan geven kunnen de voetballeiders vertellen, want, hoewel zij zelf vaak niet wilden, werden zij toch door publiek en spelers gedwongen het amateurisme prijs te geven en de toeschouwers door beroepsspel beter voetbal te leveren voor het geld, dat die vele tienduizenden wekelijks in de kassa brachten.

Dat geld speelt vaak een zeer voorname rol en hoeveel gevolgen dat kan hebben ondervonden ook de organisatoren van de onlangs gehouden TT-motorraces te Assen. Verschillende deelnemers in de 350 cc klas, die langs het circuit vele tienduizenden bezoekers zagen, wensten een hoger startgeld en toen hun dat niet onmiddellijk werd toegezegd, staakten zij de strijd reeds na de eerste en tweede ronde, zonder dat zij motorpech hadden. Hetzelfde zou gebeuren in de 500 cc klas, zo beweerden de deelnemers, die hun zin niet kregen, en om te voorkomen, dat de vele tienduizenden bezoekers slechte races te zien zouden krijgen, zijn de organisatoren maar gezwicht en hebben zij de renners vóór de start van de 500 cc klas het gewenst (geëiste) hogere startgeld toegezegd. Aan handen en voeten waren die organisatoren dus gebonden en als men er niet — zoals wij — van overtuigd is, dat er nog heel wat echte sportlui onder de motorrenners schuilen, zou men geneigd zijn te geloven, dat de sportiviteit in deze tak van sport geheel is verdwenen. Er is nog veel over nagepraat en de renners hebben in een vergadering toegegeven, dat hun houding verkeerd is geweest. De Sportcommissie van de Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging heeft dit excuus geaccepteerd, doch beijvert zich toch deze kwestie voor te leggen aan de internationale sportcommissie, die op het a.s. najaarscongres te Parijs bijeen komt.

Deze hele onverkwikkelijke geschiedenis — of men nu de rijders of de organisatoren in het gelijk stelt — is het gevolg van het denken in geld, dat de sport hoe langer hoe meer gaat beheersen. Natuurlijk, het beroepsspel is onvermijdelijk geworden en geen gezond denkend mens zal de speler zijn deel willen onthouden van hetgeen er door de toeschouwers wordt binnengebracht, maar hoe dicht toch komen we van lieverlee niet bij de grens, die bepaalt, dat geld nuttig en wenselijk is om de sport tot grotere bloei te brengen en hoe gemakkelijk komt het thans reeds niet tot excessen, waarbij de sport in dienst staat van degenen, die er alleen maar financieël wijzer van willen worden?

ad interim

De Indiase hockey-trainer Rex Norris (links) in gesprek met de secr.-penningmeester van de Koninklijke Nederlandse Hockeybond, Jhr. L. J. Quarles van Ufford.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

31

Tot nu toe was er nog geen woord gesproken door zijn aanvallers, maar ze hadden hem niet zo voorzichtig behandeld, dat hij ondanks zijn tegenspartelen bij de gehele ontvoering geen schram had opgelopen. Hoewel de situatie, waarin Lunel zich bevond, allerminst benijdenswaardig kon worden genoemd, bemerkte hij tot zijn verbazing, dat hij zich helemaal niet angstig voelde. Al toen de onbekenden zijn kamer binnenkwamen had hij geen angst, maar slechts verbazing gevoeld en ook hier, in de auto, met de vijf geheimzinnige figuren om hem heen kwam er in dat gevoel geen verandering.

Opeens realiseerde hij zich, wie deze mannen waren......

Natuurlijk! Het kon niet anders. Die grijze costuums, dat correcte en toch zo doeltreffende optreden, dat kon alleen de Man Zonder Wapens zijn met zijn vrienden!

Onmiddellijk werd de journalist in Lunel wakker. Allemachtig, wat een copy! Ontvoerd door de Man Zonder Wapens! Hij dacht helemaal niet meer aan het feit, dat hij op het moment de gevangene was van de man die hij zo bewonderde en begon een serie vragen op hem af te vuren, alsof deze hem een interview had toegestaan. Hoewel de mannen allen in hetzelfde grijze costuum waren gestoken en maskers droegen die het bovendeel van het gelaat geheel bedekten, aarzelde hij geen moment en voelde hij met zekerheid, dat de man links van hem de aanvoerder moest zijn, de Man Zonder Wapens zèlf.

„Wat een voorrecht," begon Lunel, „U te mogen ontmoeten. Vertelt U eens waarde Man Zonder Wapens, wat heeft U er toe gebracht om deze gevaarlijke loopbaan te kiezen? Is het waar, dat U nooit enig geldelijk voordeel van Uw optreden wilt hebben? Bent U Fransman of is het waar, dat U Amerikaan bent? En Uw vrienden, waar komen die vandaan?"

Stomverbaasd hoorden Jean en zijn vrienden, Lunel aan en in zijn aan avonturen zo rijke leven, overkwam het Jean voor het eerst, dat hij in de situatie werd geplaatst, dat een van zijn slachtoffers hem een interview wilde afnemen. Achter zijn masker gleed een glimlach over zijn gezicht. Zonder antwoord te geven wachtte hij af, tot Lunel eindelijk zijn mond hield. Toen begon Jean te spreken.

„Wel monsieur Lunel, bent U klaar? Wanneer U misschien nog meer te vragen hebt, dan kunt U dat alsnog doen, maar ik wil U er wel op attent maken, dat ik voor vandaag geen persconferentie heb belegd en daarom niet zal antwoorden. De kwestie is namelijk, dat ik U mee uit rijden heb genomen om U iets te vragen en ik verwacht, dat U als verslaggever wel zult begrijpen, hoe prettig het is om een zo volledig mogelijk antwoord te krijgen. En......" hier kreeg de stem van de Man Zonder Wapens een klank, die Lunel een huivering over de rug joeg, „wanneer U soms moeite zoudt hebben met antwoorden, dan zullen we U graag geven helpen, want we zijn niet gewend, om lang op een antwoord te wachten!"

Even was het stil in de auto, dan ging Jean verder, nu weer met de aangename klankvolle stem, waarmee hij zojuist ook was begonnen.

„Vertelt U eens monsieur Lunel, U heeft gestudeerd nietwaar?"

Lunel haastte zich te antwoorden, nog niet begrijpend wat zijn ondervrager wilde. „Ja, ik heb inderdaad een paar jaar gestudeerd. Hier in Parijs. Ik heb mijn studie echter niet voltooid."

„Kunt U zich Uw studiegenoten nog herinneren?"

Ondanks zichzelf moest Lunel nu even lachen.

„U bent waarschijnlijk niet met de situatie hier op de hoogte," antwoordde hij. „Want anders zou het U toch wel bekend zijn, dat de Collegezalen altijd overvol zijn en bovendien nog zeer onregelmatig worden bezocht. Zelf was ik er in elk geval maar heel weinig. Mijn studiegenoten te kennen is dan ook wel wat veel gevraagd."

De stem van de Man Zonder Wapens werd nu wat minder vriendelijk.

„Deze vragen worden niet gesteld om U te amuseren, monsieur Lunel, maar om daardoor te trachten een monsterlijke moordenaar te grijpen. Ik verwacht, dat U overeenkomstig de ernst van de zaak zult antwoorden en U terdege zult inspannen mij goed te begrijpen. Daarom nogmaals, kunt U zich Uw studiegenoten herinneren? Noemt U op, wie U zich herinnert en ook die personen, waarmee U in Uw studententijd omgang had buiten de universiteit."

Onder de indruk van hetgeen de Man Zonder Wapens hem had gezegd en wellicht nog meer, door de manier waarop deze dat had gedaan, begon Lunel een groot aantal namen op te noemen, die ijverig werden genoteerd door François. Onbewogen luisterde Jean toe. Toen Lunel stopte vroeg hij: „Zijn ze dit allemaal, die U zich herinnert?"

Lunel antwoordde niet.

„Waarom verzwijgt U de naam van Petit!"

Als een zweepslag striemde deze vraag op Lunel neer, die onwillekeurig in elkaar dook.

„Ik zal U nog één kans geven, monsieur Lunel. Ik ben niet gewend tweemaal te waarschuwen! Daarom voor het laatst. Waren dit alle namen die U zich kunt herinneren?"

Zwijgend schudde Lunel het hoofd.

„Noemt U mij dan nu de namen van de personen, die behalve U en Petit waren betrokken bij het schandaal van de kleine Madeleine. Noemt U mij iedereen, die daar in de verste verte iets mee te maken had."

Een schok doorvoer Lunel. Ontzettend, die man wist alles! Hij was er altijd van overtuigd geweest, dat niemand ooit had geweten, dat ook hij Lunel, iets met die vervelende geschiedenis te maken had gehad. Aarzelend, begon hij te spreken, met de zekerheid, dat de man naast hem toch achter de waarheid zou komen, wanneer hij zou trachten deze te verzwijgen. Wederom noemde hij daarom enige namen, nu serieus trachtend niemand over te slaan.

„Wel monsieur, dat waren dan Petit, ikzelf, Madame Lascalle, de hospita van Petit, Briand, een oom van Madeleine en natuurlijk Madeleine zelf".

Nadenkend zweeg Lunel, zijn hersenen afpijnigend om zich te herinneren hoe de namen waren van de anderen die min of meer hadden afgeweten van de verhouding tussen Petit en Madeleine. Met tussenpozen noemde Lunel vervolgens nog de namen van een viertal studenten, die eveneens door François werden genoteerd.

(Wordt vervolgd)

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 3 Sept 12.00 C. L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel. 24060
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel. 4326

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel. 2701
Scheepsagentschap:

Van 07.30 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2561
Van 1900 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2498

J.P.F. brengt „Encore"

Willemstad. — Morgenavond 8 uur zal als hoofdfilm worden vertoond, een J. Arthur RANK product met Hollandse onderschrift, getiteld: "ENCORE" met in de hoofdrol Glynes JOHNS, Nigel PATRICK en KAY WALSH.

Verkorte inhoud: Tom Ramsay is in de ogen van zijn broer George, die een harde werker is, een waardeloze nietsnut, die hem handen vol geld kost.

Als Tom weer eens bij hem komt om geld te vragen, weigert George dit en geeft hem te verstaan dat hij maar eens zelf moet gaan verdienen.

Als George enige dagen later met een zakenrelatie zijn club verlat, bemerkt hij tot zijn grote schrikt Tom daar als portier.

En weer geeft hij hem geld om wat anders te proberen, doch dit geld komt de bookmakers op de races ten goede.

Daarna verschijnt Tom als glazenwasser op George's kantoor, wanneer deze juist aan het onderhandelen is over de verkoop van hun oude familiehuis. Daarna weet Tom toch weer een behoorlijk bedrag van zijn broer los te krijgen en samen met zijn vriend Cronshaw vertrekt hij naar de Riviera om daar zijn geluk te beproeven.

Na al zijn geld verloren te hebben aan de speelbanken, ontmoet Tom Gerrud WILMOTT, op een na de rijkste vrouw ter wereld, weet haar in te palmen en treedt met haar in het huwelijk.

Nu als gefortuneerd man keert hij naar Engeland terug, betaalt met een flot gebaar zijn oude schulden en koopt het oude familiehuis terug en laat George als een gedesillusioneerd man achter.

WINTER CRUISE

Miss Reid, een oude vrijster, gaat met vacantie en tot dat doel kiest zij een zeereis naar Jamaica.

De kapitein, de scheepsarts, de stuurman, de machinist worden geen minuut met rust gelaten door dit kakelende vrouwmens, dat zij een grotere beproeving vinden dan alle gevaren van de wereldzee-en tezamen.

De wanhoop nabij gaan de officieren krijgsraad houden betreffende wat te doen met Miss Reid.

De scheepsdokter is van mening dat een beetje romantiek het enige middel is om haar het zwijgen op te leggen.

Zij vinden het allemaal een prachtidee, maar wie van hen zal het slachtoffer zijn? De kapitein, de dokter, de stuurman en de machinist zij bedanken allen voor de eer. Het oog van de kapitein valt tenslotte op Pierre, de Franse steward en hij geeft hem opdracht Miss Reid het hof te maken. Ook Pierre voelt er niet veel voor, maar er is geen ontkomen aan en met de moed der wanhoop doet Pierre wat hem is opgedragen. De volgende dag is Miss Reid opvallend stil en heerst er een weldadige rust aan boord.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Meester Uil vertelt

Hip was een leuk musje met zwarte kraaloogjes, waarmee hij piepter de wereld inkeek.

Hij was nog jong, want in de lente van dit jaar was hij samen met twee zusjes in het nestje hoog in een boom geboren.

De eerste tijd moesten ze daar netjes inblijven.

Hun vleugeltjes waren nog te klein en te teer om er mee te vliegen. Vader en moeder mus hadden toen de hele dag af en aan gevlogen om die hongerige mussenkinderen van eten te voorzien. Lekkere vliegjes en muggen vingen ze. Maar zoveel konden ze niet thuisbrengen, of steeds piepten de kleintjes van honger.

Doordat ze zoveel aten, waren ze spoedig zo groot en sterk, dat ze onder leiding van pa mus hun eerste vliegles kregen.

Wat vond Hip dat heerlijk. Hij wilde altijd van alles weten en bekijken. Vanuit de dakgoot had hij vaak dieren gezien met een lange staart en vier poten. Dat waren honden, vertelde vader. En ook rare wezen op twee lange poten. Hip wist niet, dat dit mensen waren.

Ha, als hij eerst maar vliegen kon, dan zou hij dat allemaal eens van nabij gaan bekijken.

Vader en moeder hadden hem voorgehouden voorzichtig te zijn. Honden waren niet zo gevaarlijk. Die lieten je alleen maar schrikken en als je dan angstig wegvloog, blaften ze van plezier. Neen, die honden vielen nog wel mee, maar voor de mensen, daar moest je voor oppassen.

Er waren er, die probeerden je te vangen om je dan in een klein hokje te sluiten. Brrr! Hip rilde bij de gedachte in een hok je te moeten zitten, en niet meer heerlijk van boom tot boom te kunnen vliegen.

Toen Hip en zijn zusjes goed konden vliegen, was de zomer al een heel eind voorbij, en de bladeren van de boom, waarin ze vaak speelden, werden eerst heel donker groen en daarna bruin.

Dat vond Hip toch zó vreemd, dat hij eens aan Wouter, de eekhoorn vroeg, hoe dat kwam.

Maar Wouter had geen tijd. „Ga jij maar naar meester Uil", zei hij. „Die weet alles. Ik moet beukenootjes en eikels zoeken voor mijn wintervoorraad, anders ga ik van de winter dood van honger."

„Winter? Wat is dat nu weer?" wilde Hip weten, maar Wouter was al weer weggesprongen, zijn mooie pluimstaart recht omhoog.

Ik ga maar eens naar meester Uil, dacht Hip en hij vloog naar een oude muur, die aan de rand van het bos stond. Daar woonde de oude wijze Uil.

Na enig zoeken vond hij een donkere spleet en daarin zat meester Uil te slapen.

Eerst wilde Hip teruggaan, toen hij zag dat de uil sliep, maar hij had al zoveel lawaai gemaakt, dat de wijze uil wakker was geschrokken.

„Ha! Waarom moet je me nu wakker maken!" bromde hij en hij wreef zijn grote ogen eens uit.

Toen hij zag, dat het Hip was, die hem had gestoord, was zijn boze bui snel over.

Hij wist, dat dit kleine musje graag veel wilde leren en vond het wel fijn, dat het hem zo erg op vond. Ja, die oude uil was wel een beetje verwaand.

Hij zette zijn bril eens goed en zei vriendelijk: „Kom hier maar eens zitten. Hip, je moet weten. dat ik 's middags na het eten altijd even ga slapen. Ik word al een jaartje ouder", en hij kuchte eens.

„Wat een mooi huis heeft u", zei Hip, die eens rondgekeken had.

„Ja", was het antwoord, „dat is een stuk van een oud kasteel. Maar ja, jij weet natuurlijk niet, wat een kasteel is. Jij bent maar een dom mussenjongetje."

„Ik zal het je vertellen. Heel lang geleden woonden hier mensen en kinderen en paarden en..."

„Brrr", deed Hip. „Mensen dat zijn die lange wezens, die je vangen en in een klein hokje stoppen. zodat je nooit meer heerlijk kunt vliegen."

De uil keek even heel ernstig en sprak toen:

„Het is goed dat je ouders je gewaarschuwd hebben om voor de mensen op te passen. Vooral onder de kleine mensen zijn er, die de vogels verdriet doen. Maar gelukkig zijn er ook heel veel mensen, die de vogels eten geven in de winter.

Jij hebt het nog niet meegemaakt, maar over een paar maanden zijn al die mooie bruine bladeren van de bomen af. Dan wordt het koud en is er voor de vogels niet veel meer te eten. Je zult wel gemerkt hebben, dat veel vogels weggevlogen zijn. Die kunnen niet tegen de kou en zijn naar andere landen gevlogen, waar het altijd warm en zonnig is. Jullie mussen trekken niet. Jullie blijven hier.

Als de winter er is, moet je maar eens goed uitkijken. Dan zal je zien dat er goede mensen zijn, die brood en water voor de vogels neerzetten. Ik heb dat vaak gezien. Ze doen dat elke dag en de vogels zijn daar natuurlijk erg dankbaar voor."

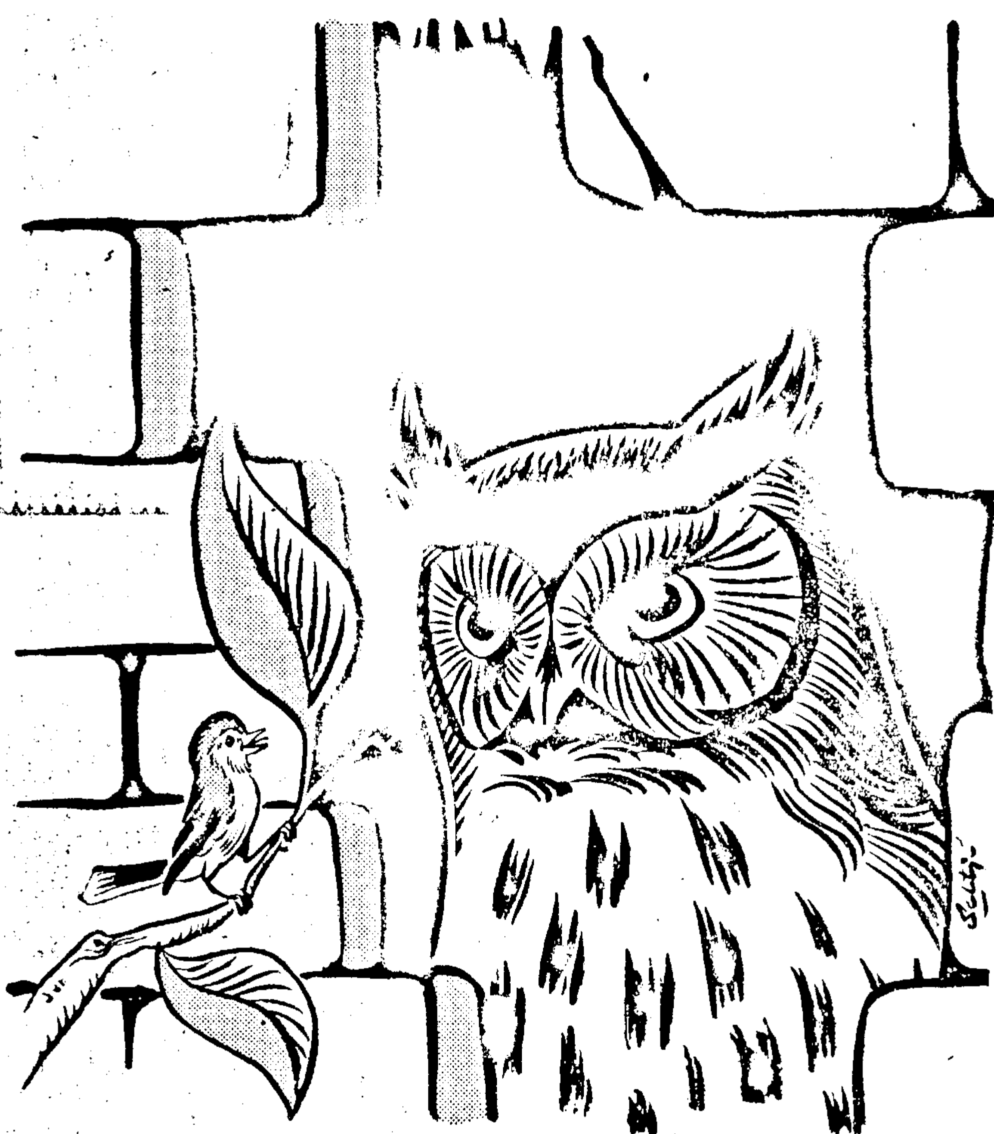
Hij was blij, dat de uil hem verteld had, dat niet alle mensen je wilden vangen. Hij bedankte de uil voor alles, wat hij hem had geleerd en vloog naar huis. Hij was helemaal vergeten te vragen, waarom de bladeren bruin werden.

Thuis vertelde hij alles aan vader, moeder en de zusjes.

„Ja", zei vader, „de mensen hebben ons vaak door de moeilijke wintermaanden heengeholpen, dat is waar."

En toen het een paar maanden later echt winter was met sneeuw en ijs, waren er twee kinderen, een jongen en een meisje, die elke morgen in de tuin voor hun huis brood strooiden en een beetje water neerzetten. En elke morgen kwamen daar troepjes vogels eten. Een van hen was Hip en hij keek heel dankbaar naar de twee kinderen, die achter de ramen naar hen stonden te kijken.

„Kom van de zomer maar eens bij ons in het bos", piepte Hip, dan zullen we allemaal erg mooi voor jullie zingen uit dank voor jullie brood."

LEERRIJKE LESSEN

Het speelse Kalfje

Een kalfje had niets anders te doen dan rond te huppelen in de wei en zijn buikje te vullen met alles wat goed en mals was. Daar was het immers 'n kalfje voor.

Op zekere dag zag het een paar ossen, die voor een ploeg gespannen waren, en het rende er meteen op af.

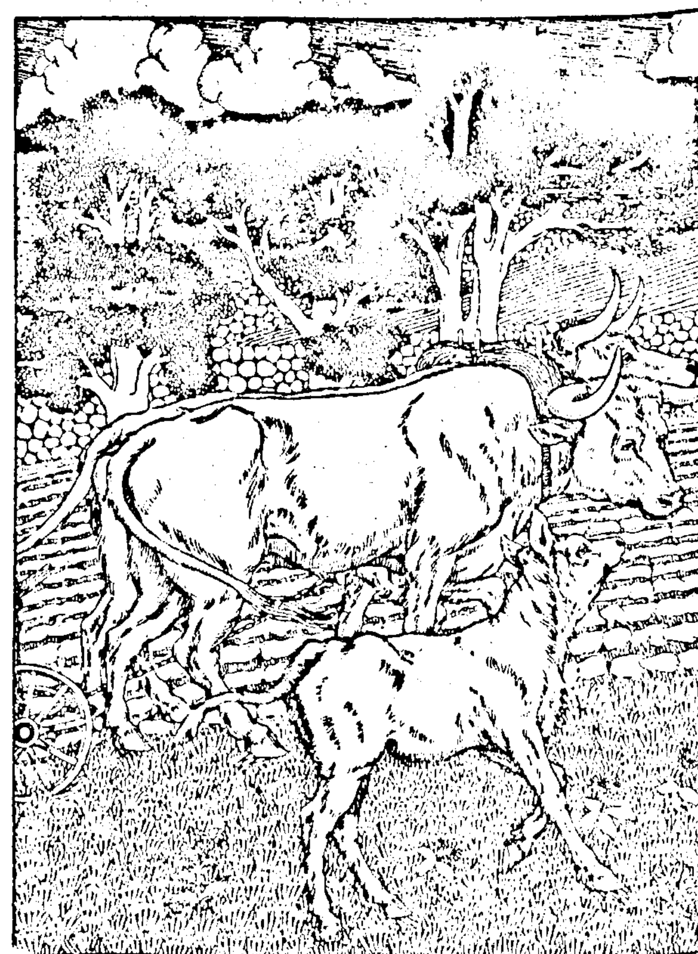
„Haha", riep 't kalfje, „wat heb ik het toch stukken beter dan jullie. Moet je die nek van mij zien. Zo glad als een spiegel. Nergens een afgesleten plekje. Ik ben zo vrij als een vogel in de lucht. Zouden jullie niet willen ruilen met me?"

En zonder het antwoord af te wachten, sprong het kalf weer vrolijk door het weiland en de ossen keken het zwijgend na.

Ruilen met dat kalf? Vrij zijn als een vogel in de lucht? Daar zat misschien wel wat in, meenden de ossen. Maar toen zij enige dagen later zagen, hoe dat kalfje met de mooie gave huid werd opgepakt om geslacht en opgegeten te worden, schudden de trage ossen hun wijs hoofd en zeiden tegen het kalf, voordat 't werd weggebracht:

„Ruilen? Nee. Liever een beetje minder vrijheid. Wat heb je aan al dat spelen en dartelen, wanneer het einde toch niets anders is dan de slachtbank? Nee, we blijven liever voor onze ploeg. Dat lijkt ons toch veiliger."

Hadden die ossen geen gelijk? Spelen is leuk, veel leuker soms dan leren en werken. Maar we moeten het doel in het oog houden: op eerlijke manier ons brood verdienen, voor ons zelf en voor anderen. Dat kunnen we alleen wanneer we hard en flink aan de ploeg trekken en ieder voor zich onze soms lastige plicht vervullen. Wie in de zomer niet zorgt, dat hij zijn voorraad voor de winter binnen heeft, zal in die winter gebrek lijden, maar wie stevig aan de ploeg trekt, zal vooruitkomen en een echte man worden.

VACANTIE FILMPROGRAMMA

VOOR DE CURACAOSE JEUGD

in

ROXY op Vrijdag 2 September en Zaterdag 3 September om 5 uur n.m.

Programma:

SNEEUWWITJE EN DE ZEVEN DWERGEN ...... (Holl. spraak)

JAN KLAASEN KOOPT EEN HUIS ...... (Holl. spraak)

SPRINGTIME ...... (tekenfilm)

Entree: Volwassenen f. 0.50 en kinderen f. 0.25 voor alle rangen

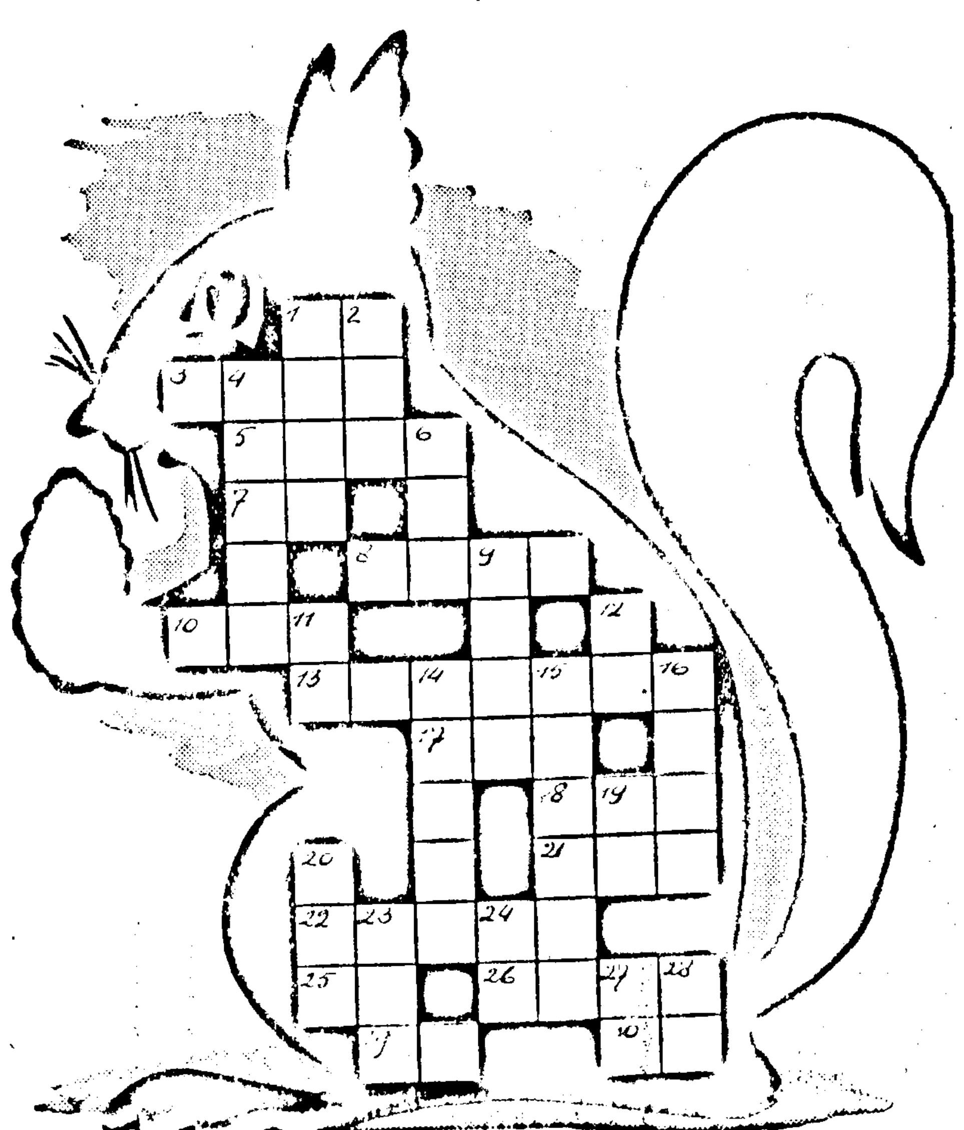
Eekhoorn-puzzle

Invullen van links naar rechts:

1 Numero
3 Zoogdieren
5 Windrichting. Ligt tegenover West
7 Niet, in samenstellingen. Dit getal is deelbaar door 3
8 Komt van het varken
10 Halt
13 Slim. Uitgeslapen
17 Meisjesnaam. Is ook een grote berg op Kreta
18 Waterplant
21 Boom
22 Kun je mee bouwen en metselen
25 Afkorting van Antonia
26 Geluid, voortgebracht door het trillen van sommige banden
29 Thans
30 Een muzieknoot.

Van boven naar beneden:

1 Soort licht in buizen
2 Is honderd gram
4 Grote deur
6 Spits
9 Watervogel
11 Afkorting: Amsterdams Peil
12 Muzieknoot
14 Slot
15 Gave. Buitengewone geschiktheid voor iets
16 Werktuig om iets fijn te maken
19 Vorm van een koppelwerkwoord
20 Iemand uit Estland
23 Vat
24 Boom
27 Oude maat
28 Vaders vrouw

Brief van Tante Corry

Laten we deze week eerst maar eens beginnen met jullie de namen te noemen van onze nieuwe neefjes en nichtjes. Het zijn: Jacques Hernandez, H. Devid, Helen van Sprang, Tessie van Sprang, Tineke Erhart, en.... een neefje (of nichtje), dat vergat zijn (haar) naam en adres op te geven! Fijn, dat jullie nu ook lid van de Kinderkrant bent geworden. Hoe meer ziel hoe meer vreugd.

Natuurlijk zijn alle Vonseetjes weer present. Van Rudy en Verginia heb ik een foto te goed. Ik ben eens benieuwd, of jullie er goed op staat.

Claudina Becker, gefeliciteerd nog met je mooie rapport. Tante Corry ontving nog leuke brieven van Hannibal Sprock, Hertha van Sprang, Elma van Sauers, H. Burnet. (Ja, hoor, je verhaal was leuk!), en nog twee neefjes of nichtjes, die vergaten hun namen in de brief te schrijven.

Onder de goede oplossers lootte Hannibal Sprock het boek. Honderd punten behaalden Alicia Pieters, Huub Moeniralm en Gerda Smeets.

De oplossing van de vorige rebus luidt: „Dat is koren op zijn molen".

Deze keer krijgen jullie een eekhoorn-puzzle.

Oplossingen moet je opsturen vóór Zaterdag 10 September aan:

Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Curaçao.

Hannibal Sprock	1	BOEK
Alicia Pieters	1	BOEK
Huub Moeniralm	1	BOEK
Gerda Smeets	1	BOEK
R. Servage	95	„
Peter Sprockel	90	„
Enny Wever	90	„
Ruben Pietersz	90	„
Wim Smeets	90	„
Ingrid Sprock	90	„
George Curiel	80	„
Paulientje Vissers	80	„
Iris Dovale	80	„
Ilka Curiel	80	„
Lucille Curiel	80	„
Lucia Vonsee	80	„
Hilliante Vonsee	80	„
Claudina Becker	80	„
Edmund Perry	75	„
Ilse Dovale	75	„
Harold Noorden	70	„
Gerda Sprock	70	„
Francine Moron	70	„
Aida v. Dongen	70	„
Henry de Cuba	70	„
Ivonne Chin Sue	70	„
Denise Ho	70	„
Percy Ho	70	„
Vivienne Pietersz	60	„
Joyce Perry	60	„
Lino Virginia	60	„
Jetti Jans	60	„
Donald Davelaar	60	„
Marian Gijsbertha	60	„
Diane de Jong	60	„
Ingrid Haseth	60	„
Anna Elenburg	60	„
B. Snik	55	„
Henry Elisabeth	50	„
Richard Lopez Fenha	50	„
Emerita Gerard	50	„
Mildred Campagnard	50	„
Mauritza Fontilus	50	„
Grace Jonkhout	50	„
G. Curiel (v. Swietenstr.)	50	„
Rosemary Sprockel	50	„
Vera Caster	50	„
Eric Beeldsnijder	50	„
Albert Eendracht	50	„
Mirtha Casseres	50	„
Oswin Casseres	50	„
Helga Burget	50	„
[illegible]	50	„
Maria Louisa Becker	50	„
Eric de Haas	50	„
Florence Beeldsnijder	50	„
Ivy Ignacio	50	„
Anitra Palm	50	„
Carlos Kranwinkel	50	„
Oscar Ugueto	45	„
Mayra Pocornië	40	„
Edward Young	40	„
Edith de Jong	40	„
Ruben Wever	40	„
Elio Borgschot	40	„
Raquel Ramos	40	„
Wanda de Freitas	40	„
Trudeke Stam	40	„
Shirley Cratz	40	„
Jenny Fraai	40	„
Ingrid Pluim	40	„
Ronald Pluim	40	„
Georgetina Pluim	40	„
Cleon Gout	40	„
Mary Ann Hollander	40	„
Theo Vonsee	40	„
Majorie Elisabeth	40	„
Iwan Vonsee	40	„
Ingrid Hollander	40	„
Dulcela Haseth	40	„
Carla Becker	40	„
Henry Martinez	40	„
Ernie Isselt	40	„
Marilu Capriles	35	„
G. de Los Santos	35	„
Louise Sanchez	30	„
Albert Davelaar	30	„
Eldrid Fontilus	30	„
Roy de Vries	30	„
Richard Knel	30	„
Petra de Cuba	30	„
Daniel Wever	30	„
Jossie Wever	30	„
Oscar Day	30	„
Kiki Bernardus	30	„
Paul v. Dongen	30	„
Raymond de Windt	30	„
Faustina Frank	30	„
Sylvia Maduro	30	„
Stanley Davelaar	30	„
Hubert Salas	30	„
R. Devid	30	„
Ingrid Hose	30	„
[illegible]	30	„
Consuelo Tromp	30	„
Edeltrud Juda	30	„
Oscar Ugueto	30	„
Renate Benschop	30	„
Juan Lauff	30	„
Nilo Kleinmoedig	30	„
Rodion van Eijma	30	„
Yvonne Valk	30	„
Shelly Curiel	30	„
Joseline Palm	30	„
Nita Tyrol	30	„
Ronald Casseres	30	„
Georgette Labad	30	„
Elma van Sauers	30	„
Verginia Vonsee	30	„
Rieke Moeniralm	30	„
Dolly Tyrol	30	„
Rudy Sprock	30	„
Gerda Ho	30	„
Hella Chundro	30	„
Rotilio Rijzenburg	25	„
Overida Arron	20	„
Delia Arron	20	„
Toontje Kamperveen	20	„
Marlene Kamperveen	20	„
N. Jacobus	20	„
Henry v. Meeteren	20	„
Robert Sanchez	20	„
Jessy Maduro	20	„
Mavis Wehl	20	„
Kenneth Beeldsnijder	20	„
Mildred King	20	„
Marlene Deira	20	„
George Richardson	20	„
Mathilde Laurence	20	„
Marjo Schmeits	20	„
Sigrid Casseres	20	„
Ludwina Croes	20	„
Glenda de Cuba	20	„
Rudy Vonsee	20	„
Roosje Schmeits	20	„
Gladys Rodriguez	20	„
Irene Haseth	20	„
Jan van Sprang	20	„
Ella de Lannoy	20	„
Georgine de Lannoy	20	„
Ethel Sprock	20	„
Lucie v.d. Loos	20	„
Lilian Chocolaad	15	„
Gerrit Albertina	15	„
[illegible]	15	„
H. Rijzenburg	15	„
Maria Römer	15	„
Joyce Henriquez	15	„
A. Natzijl	15	„
Franciën Mulder	15	„
Frits Hasham	15	„
Isidra Borgschot	10	„
Mevis Pijpers	10	„
Wilma Espacia	10	„
Ivan W. Ramos	10	„
Rudolf Jansen	10	„
Judith Alberto	10	„
Adelgonda Juda	10	„
Orsine Kamperveen	10	„
Veronica v. Heyningen	10	„
Erick v.d. Berg	10	„
Evelyn Roosberg	10	„
Ronald Malmberg	10	„
Eric Dovale	10	„
Ivy Dovale	10	„
Louise d'Arnault	10	„
Margarita Kleinmoedig	10	„
Joan Edwards	10	„
Ivy Richardson	10	„
Ella Richardson	10	„
Harold van Eijma	10	„
Yvonne Gelderman	10	„
A. Verstappen	10	„
Christine de Jong	10	„
Lenny Bouwman	10	„
Edith Laurens	10	„
Marlene Adoptie	10	„
Humphrey Oleano	10	„
Franklin Sanchez	10	„
Cordula Veeris	10	„
Imelda Arron	10	„
L. M. Arron	10	„
Jacques Hernandes	10	„
Wilda Curiel	10	„
Adrie Bloem	10	„
H. Devid	10	„
Jacques Hernandez	10	„
Tineke Erhart	10	„
Jan van Roosmalen	10	„
Tessie van Sprang	10	„
Helen van Sprang	10	„
Hertha van Sprang	10	„
N. La Croez	10	„
Stella La Croez	10	„
Mayra Pocornie	10	„
Giovanie Maduro	10	„
Ferdinand Maduro	10	„
[illegible]	10	„

Publicatie van de Veterinaire dienst

Op ARUBA is op drie plaatsen vogelpest geconstateerd

Oranjestad. — Het Hoofd van de Veterinaire Dienst maakt bekend, dat op tenminste drie plaatsen op het Eilandgebied PSEUDOVOGELPEST werd geconstateerd. Pseudovogelpest werd het eerst beschreven, jaren geleden, door een Nederlandse onderzoeker in Nederlands Indië. Deze deskundige, prof. Kraneveld, is momenteel hoogleraar aan de Veterinaire Faculteit van de Utrechtse Universiteit. Nadien kwamen er talrijke berichten over het optreden van de ziekte in diverse landen.

Talrijke landen namen ook maatregelen om het binnenslepen van de ziekte binnen hun grenzen te voorkomen.

In 1950 trad de ziekte voor het eerst op in Nederland en nam daar zulk een ernstige omvang aan, dat dat eerste jaar allen reeds in de provincie Gelderland ca 50.000 kippen moesten worden afgemaakt en vernietigd om erger te voorkomen. Helaas is Aruba evenmin vrij gebleven van de ziekte en het Bestuurscollege roept de hulp in van alle pluimveehouders op Aruba, om de gevreesde ziekte te helpen bestrijden, voor het behoud van de 100.000 kippen, die naar schatting op het Eiland aanwezig zijn.

Pseudovogelpest is een zeer besmettelijk ziekte, die, wanneer een koppel kippen is aangetast, zeer vele slachtoffers in korte tijd maken. Voor de mens is de ziekte niet gevaarlijk, maar behalve voor kippen, wel voor eenden en kalkoenen.

De symptomen, die men aan de aangetaste kippen ziet, zijn de volgende: Bij kippen, die aan de leg zijn, bemerkt men meestal een snelle teruggang van de leg in enkele dagen tijd, de kippen zijn lusteloos, eten slecht, doch hebben meestal een verhoogd dorstgevoel. In het begin lijkt het vaak of de dieren verkouden worden met waterige ogen, en een dunne slijmuitvloeiing uit de neusgaten en de snavel. De ontlasting is dun en slijmerig en wordt soms geheel groen van kleur. Tenslotte treden verlammingen op en sterft het grootste gedeelte van de dieren. De overlevenden blijven practisch altijd slecht groeiende dieren zonder eierproductie.

Wat te doen om besmetting te voorkomen?

In de allereerste plaats dient men geen dieren voor het bedrijf aan te kopen. Alleen eendaags kuikens zijn in dit opzicht te vertrouwen.

Alle bezoekers moeten van het bedrijf worden geweerd en speciaal die bezoekers, die hun beroep met pluimvee in aanraking komen. Het is daarom beter dat men zelf voeder en andere benodigdheden bij de handelaar gaat halen, dan dat men deze door de handelaar op het bedrijf laat brengen. Vermijdt alle contact met andere kippenhouders en indien u de reeds genoemde symptomen waarneemt, wordt u verzocht dit direct op te geven bij de dichtst bijzijnde politiepost of op het kantoor van de Veterinaire Dienst, tel. 1623 of na de kantooruren bij de Politiewacht te Oranjestad.

Indien u dit doet, kan zeer veel smetstof-verspreiding worden voorkomen door de mensen van de Veterinaire Dienst.

Een monster der kippen-uitwerpselen werd naar Nederland opgezonden en telegrafisch kwam het antwoord, hetgeen het vermoeden over de pseudovogelpest bevestigde. De mogelijke oorzaak kan gezocht worden in de invoer van pluimvee van elders, ook al is het een enkele kip, welke door de eigenaar wordt meegenomen. Van de Caraïbische Commissie kwam het bericht, dat de pseudovogelpest in Brits Guyana (Demerara) heerst en in andere landen van het Caraïbisch gebied eveneens regelmatig optreedt.

Kleine kinderen worden groot

Oranjestad. — Deze week is de Amateur Toneelgroep Aruba begonnen met het instuderen van het toneelstuk "Kleine kinderen worden groot" onder regie van Piet Wurtz. Eind November hoopt men het stuk op te voeren. Zoals men weet bracht deze groep het vorig jaar "Tien kleine kleutertjes", "Het witte schaap van de familie" en onder regie van Henk van Ulsen "Onze Stad" ten tonele.

Deed het per half dozijn

San Nicolaas. — De politie te San Nicolaas bekeurde Maandag de bestuurder van een personenauto wegens het overschrijden van de maximumsnelheid. Dat waren de eerste punten van de lijst. Verder bleek het dat de bestuurder niet in het bezit was van een rijbewijs en dat de belasting niet betaald was, dat de auto niet gekeurd was en dat hij een valse naam op gaf. Dit maakte het half dozijn compleet.

Moord op moord

Oranjestad. — Gisteren is tijdens het bezoek van de familie H. (van Noord) aan de familie P. te Savaneta, een ruzie ontstaan. Later ontmoetten de familieleden elkander opnieuw te Alto Vista (Noord), waar het twistgesprek in een vechtpartij ontaardde.

De vrouwspersoon werd daarbij in de keel gestoken en is kort daarop overleden. De dader, schoonzoon van het slachtoffer, kreeg een steek in de longen.

Verwachtte Sinterklaas

Oranjestad. — H.P. (waarschijnlijk "Hallo Piet") deed aangifte van diefstal van zijn polshorloge met band. Hij had dit in een schoen gestopt bij het oude R.C.A.-terrein en was baseball gaan spelen. Er was geen schoorsteen bij de hand en had dus de schoen onder een boom gezet. In plaats dat Sinterklaas wat in de schoen had gedaan, had hij het horloge met band, ter waarde van f. 53.—, mee naar Spanje genomen. Naar verluidt ligt de goede Sint op het kerkhof.

Douane sportvereniging

Oranjestad. — Klachten over de douane hoort men zelden of nooit. Integendeel men is over het correcte optreden bijzonder te spreken. Waar de douane een eigen sportvereniging heeft en deze vereniging thans de beschikking heeft gekregen over een eigen clubhuis, kan men wel begrijpen, dat de officiele opening op Zaterdag 3 September a.s. van dit clubhuis de leden en gasten ook hoffelijk zullen worden ontvangen. Het clubhuis is gelegen achter de Rondweg.

Stevige botsing

Oranjestad. — Maandagmiddag omstreeks 1 uur botsten twee personenauto's tegen elkaar op de hoek van de Arend- en Emmastraat. Een der auto's reed hierna tegen een huis aan, dat een schade van ongeveer f. 300.— kreeg. De schade aan beide auto's werd geschat op ongeveer f. 1.200.—. De oorzaak is, dat de een te hard reed en de ander geen voorrang verleende.

Kwam behoorlijk aan

Oranjestad. — Gistermiddag om 3.30 uur vond op de Rondweg een aanrijding plaats tussen een personenauto en een pickup. De klap kwam behoorlijk aan. De schade wordt geraamd op ongeveer f. 3.000.—. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Kindershow uitgesteld

Oranjestad. — Door allerlei onvoorziene omstandigheden, moest helaas de Kinder Modeshow welke in het Savaneta Theater gehouden zou worden, uitgesteld worden tot Zondagmiddag. Zij, die hun kaartjes reeds gekocht hebben, werd het geld teruggegeven. De show wordt gegeven t.b.v. een Jeugdcentrum en mevr. Aura Croes, de echtgenote van onze gedeputeerde Fitchi Croes, heeft de leiding hiervan. Wij sporen gaarne onze lezers en lezeressen aan voor deze shows een kaartje te kopen, want men steunt er een goed doel mee. Kaartjes zijn verkrijgbaar bij de Aruba Boekhandel, La Linda, Rica Arends, Berlinski, en mevr. Fitchi Croes, of men kan bellen 5275.

Filmvoorstelling voor kinderen

Oranjestad. — Het schijnt dat de stenengooiers zich hebben ingetoomd, want de Filmdienst heeft de heer van Zijl bereid gevonden de filmvoorstellingen voor kinderen voort te zetten. Donderdag a.s. is er weer een uitgezocht programma. De volgende films worden er gedraaid: 1. Mother Goose on the Loose, een grappige tekenfilm, 2. Flying Action, ontwikkeling van de luchtvaart, 3. Three little Bruins go camping, avonturen van drie ondeugende beertjes, 4. Sun, Sea and Sails, een spannende zeilwedstrijd. 5. Swimming and Diving Aces. Zwemkampioenen aan het werk, 6. Chimp the fireman, Chimp, de aap, doet als brandweerman goed werk, 7. Ski mania, skiers laten zien wat zij alzo presteren, 8. Bored of Education, De "Famous Kids" laten ons tot besluit nog eens hartelijk lachen.

Sloeg de boel kort en klein

Oranjestad. — Maandagavond kwart over zeven werd assistentie verzocht in de Koningstraat voor een dronken man. Het bleek R. te zijn, die in een huis de boel kort en klein sloeg. Hij werd ter ontnuchtering ingesloten.

Voor de inrichting van de Venezolaanse petrochemische industrie is een bedrag van 45 millioen bolivar uitgetrokken. De uitrusting is inmiddels besteld in verscheidene Europese landen en de Verenigde Staten.

De Honduras-spelers

Oranjestad. — Hedenmiddag 4 uur worden de voetballers, die met de wedstrijden in Honduras hebben meegedaan, met een speciaal vliegtuig op Dakota verwacht.

Waarschuwing van de politie

Oranjestad. — Gedurende de laatste tijd is het herhaaldelijk voorgekomen, dat vreemde zeelieden op ons eiland halskettingen, vingerringen en oorringen in groter of kleiner aantal aan de inwoners van de hand trachtten te doen. Deze voorwerpen worden verkocht als zijnde van zuiver goud, doch meestal blijkt na vertrek van genoemde zeelieden, dat de gekochte sieraden van koper zijn. Zien zij er bij aanbieding nog al glimmend uit, na één of twee dagen gedragen te zijn, krijgen zij een dof groene kleur en wordt het duidelijk dat men bedrogen is.

Door verschillende inwoners van het eiland zijn grote hoeveelheden sieraden van deze verdachte personen gekocht, soms ten bedrage van meer dan fl. 400. Hoewel de prijzen, indien deze voorwerpen inderdaad een goed goudgehalte bezitten, zeer laag zijn, zijn bedragen van fl. 25 tot fl. 35. wel iets te hoog voor een zuiver koperen halsketting of ring.

Als regel maken Portorikeinse zeelieden, die aan boord van de Santaboten varen, doch ook wel Columbiaanse zeelieden, zich aan dit soort onoirbare practijken schuldig.

Meldingen komen bij de Politie eerst binnen, als de zeelieden reeds het ruime sop hebben gekozen, zodat het achterhalen van dergelijke lieden, die als regel een valse naam opgeven, ten zeerste wordt bemoeilijkt, terwijl zij veelal, na de volgende reis van deze boten niet meer tot de bemaning behoren.

Het publiek wordt door de recherche dringend verzocht medewerking te willen verlenen, opdat deze oplichters nog tijdens hun korte verblijf op Aruba kunnen worden gevat.

De reeds gedupeerden worden verzocht aangifte te doen op een der recherchebureau's, terwijl, indien personen van Portorikeinse afkomst aan huis of op straat z.g. gouden voorwerpen te koop aanbieden, men onmiddellijk de recherche dient te waarschuwen.

Indien deze personen de gouden voorwerpen aan huis aanbieden, zal het meestal wel mogelijk zijn een der huisgenoten weg te sturen onder mededeling dat deze persoon het voor de sieraden benodigde geld gaat halen. Deze persoon zal dan voldoende gelegenheid hebben de recherche op te bellen en telefonisch opgave te doen van het adres, waar deze persoon zich bevindt. Niets vermoedend zal dan deze persoon rustig de komst van de recherche afwachten.

De telefoonnummers van de recherche stad en Sint Nicolaas zijn 1905 en 5001, terwijl ook via de nummers 1000 en 5000 aan de straatdienst van de Stad en Sint Nicolaas verzocht kan worden de recherche te doen waarschuwen.

De recherche rekent in deze op volle medewerking van het publiek, teneinde aan de onoirbare practijken van deze zeelieden, waardoor reeds tal van personen ernstig zijn gedupeerd, zo spoedig mogelijk een einde te kunnen maken.

Honderdzestig kinderen vermaken zich in hofje van Santa Martha

Klein Sta. Martha. — Het leek een ware invasie van kinderen toen gistermorgen omstreeks tien uur enkele trucks van de Combinatie Pletterij Nederhorst vol met kinderen van de buurtvereniging Barber, Soto, Lagoen, Marie Pompoen, Steenrijk en Cher Asyle het lommerrijke doch verwaarloosde hofje achter het landhuis Klein Sta. Martha binnenreden.

Maar liefst zestig kinderen van Banda Abao en ongeveer honderd van de stad zijn door de buurtverenigingen uitgenodigd om in het kader van hun Vacantieplan een picnic te houden op Sta. Martha. Het is een buitengewoon mooie dag voor hen geworden. Een dag die werd doorgebracht met spelletjes doen zoals ballen, touwtrekken, krijgertje spelen en andere kinderspelen waaronder het leuke "boodschapje overbrengen". Dit laatste spel werd enkele keren herhaald en het was komisch aan te horen hoe de boodschappen, die aan anderen doorgegeven moesten worden, verminkt terug kwamen.

Maar dit mocht de pret niet drukken integendeel, de kinderen hadden er plezier in en verschillenden brachten de boodschap goed over. Tegen elf uur haalden enkele jongens hun muziekinstrumenten te voorschijn en onder leiding van jeugdleider Boy Pinedo van de Buurtvereniging "Luis Brion" speelden zij al spoedig enkele merengue's. En zoals het meestal bij de jeugd gaat, de kinderen lieten de andere spelen in de steek om zich rond de muzikantjes te scharen. Maar de leiders hadden het jonge goedje wel in toom, tegenstribbelen hielp niets, zij moesten bij hun eigen groep blijven. Enkele meisjes konden bij de prettige en goed gespeelde merengue's niet langer stil blijven staan en begonnen te dansen. Dat dit spoedig navolging vond, behoeft nauwelijks gezegd te worden. Om half een werd eten geblazen. Grote ladingen boterhammen en flesjes limonade verdwenen in de hongerige magen. In een oogwenk waren de grote manden met de zestig broden en 200 krentebollen leeg. De limonade was eveneens spoedig op. Gelukkig maar, dat de C.P.I.M. een groot tank met koud water had gestuurd zodat daarmede de dorst verder kon worden gelest.

Na het eten werden de spelletjes weer hervat. Degene die wilde rusten kon dat natuurlijk gaan doen. De band oftewel het „Conjunto Vacantieplan" zoals wij de jonge muzikanten maar zullen noemen, hervatte haar repertoire met hernieuwde kracht. Van de heer Poppo Rojer, van Barber, kreeg de algemeen leider van de picnic, de heer Cudjon een tiental zakken te leen om de kinderen te laten zaklopen. Omstreeks drie uur kregen allen een sinaasappel.

Tot half vijf hebben de kinderen van de buurtverenigingen zich heerlijk geamuseerd in het hofje van Sta. Martha. Het is een prettige ontspanning geworden en wel een vuil pakje waard. Het vuile pakje was er, want soms stoof de stof wel wat op bij het rennen door het hofje. Maar in ruil voor de prettige dag hebben de ouders een keertje extra moeite er wel voor over gehad. Aan de leiders hulde voor de moeite die zij aan de jeugd besteden. Hun werk zal ongetwijfeld door vele ouders gewaardeerd worden.

Het touwtrekken ging de buurtverenigingskinderen, die gisteren de hele dag in het hofje van Klein Sta Martha vertoefden, goed af. Hier trekken de stoere meisjes aan de „cabuja'.

New York. — Op grond van een enquête, gehouden onder 131 industriële ondernemingen, verwacht de National Industrial Conference Board, dat de gang van zaken in het Amerikaanse bedrijfsleven in de tweede helft van het lopende jaar tenminste even goed zal zijn als in het eerste halfjaar het geval was.

De kinderen van de Buurtverenigingen Soto, Lagoen, Barber en Marie Pompoen, Steenrijk en Chère Asile zijn gisteren gaan „picniccen" op Klein Sta Martha. Natuurlijk ontbrak daarbij het bekende conjunto niet. Enkele jongens hadden een muziekinstrument meegebracht en al spoedig klonken de merengue's door het hofje.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Stamps!

Dear Sir.

Since I was sick in the Hospital I started to collect Stamps. Now I wonder, Sir if you would be so kind to print this letter in your Newspaper, perhaps some of your readers would like to help this American Young Man, with his Hobby. Just by sending me some Stamps from your country, or from your mail, as Stamps to me are just like candy to a baby, they give me so much pleasure, and help me to pass the time away, and I gain much knowledge of your country, people, products, history etc. I sincerely hope and pray, all of your readers will write to me, and send me a few Stamps, for my collection.

I want to thank the Editor of this paper for making it possible for me to reach all of you good and kind people. Thanks a Million from the bottom of my heart, and may God Bless You All, I am

Your American Friend,
Leo Boffa
1110 College Ave
Bronx 56 N.Y.
U.S.A.

Moskou. — De Sovjet-geleerde G. I. Prokofski schrijft in het regeringsblad "Izwestia", dat de Sovjet-Unie het voorbereidende onderzoek voor het opzenden van een kunstmatige sateliet voltooid heeft.

Saarbruecken. — Een aantal militante communisten heeft, nadat het uit de Saarlandse communistische partij getreden was, een nieuwe partij opgericht, de onafhankelijke arbeiderspartij van Saarland. De oprichters waren uit de communistische partij getreden om een „dissidente partij te vormen, die onafhankelijk is van Moskou".

Voor de vele blijken van deelneming betoond bij het plotseling overlijden tengevolge van een noodlottig ongeval van onze geliefde echtgenoot en vader betuigen wij allen, en in het bijzonder hun die ter plaatse van het ongeval en in het hospitaal eerste hulp boden, onze hartelijke dank.

Mevrouw E. BACHMAN-TUITEL
en kinderen.

Biedt hun de helpende hand

Van vrijheid naar ongebondenheid en chaos is slechts éen stap

(Onder auspiciën van de Stichting voor Reclassering en kinderbescherming)

Voor mijn geest staat het Eiland CURACAO, in 1499 ontdekt door Ojeda; in 1527 onder Spaanse bezetting en in 1634 onder Hollandse bezetting. Oude tijden kunnen moeilijk in later eeuwen begrepen worden, omdat iedere tijd zijn eigen zeden, gewoonten en zienswijze heeft, waar wij nu vreemd tegenover staan. Zo kunnen wij nu, wanneer wij de geschiedenis van Curaçao doorlezen, die vroegere Hollanders slecht begrijpen. Zij waren meest streng godsdienstig. leefden dikwijls met de Bijbel in de ene hand, het geweer of zwaard in de andere. Zij waren de pioniers in een ledig land, waaruit de enkele indianen verdreven waren, waar slechts verfhout groeide, dat in het Amsterdamse Rasphuis op de Heiligenweg door gevangenen tot verf geraspt werd, doch dat tevens een prachtige vrijbuitershaven rijk was, gericht op het goud en zilver van Colombia. Hoe kunnen wij nu die tijden begrijpen?

De Hollanders legden plantages aan in de vruchtbare valleien en importeerden mensen uit Afrika om die te bewerken. Lichamelijk goed of slecht behandeld was er geen gedachte aan, dat ook mensen uit Afrika een ziel konden hebben en door God geschapen waren. Hoe kunnen wij nu die tijden begrijpen?

Niettegenstaande woedende tegenstand van de toenmalige Protestanten kwam tenslotte de Missie, begon leiding te geven aan het Godbewustzijn van de Afrikaanse arbeiders. begon de eerste school, die betaald werd uit opbrengst van verkoop van Gouvernementsslaven; kwam de Emancipatie tot stand in 1863 en werden kerken en scholen gebouwd.

Al is het moeilijk de oude tijden te begrijpen, toch is het nodig, terug te blikken in de geschiedenis om zich een begrip te kunnen vormen van het hedendaagse Curaçao.

Voor mijn geest staat het eiland CURACAO met haar streven en vechten om zich geestelijk en materieel te ontwikkelen en zich te doen gelden.

Eerst is vooral de materiële ontwikkeling van belang, wanneer de olie komt en de haven zich gaat ontwikkelen. In een korte spanne tijds wordt het werk op het land verlaten en spoedig worden radio, ijskast en auto de media, die door het draaien aan een knop de beroemde "levensstandaard" verhogen.

De geestelijke ontwikkeling volgt en brengt onontkoombaar het gevaar mee van zelfoverschatting. Men verlangt een grotere vrijheid, vrijheid van spreken, vrijheid van schrijven, men is zelfs geneigd te verlangen vrijheid van plichten en vrijheid van de juiste verantwoordelijkheid.

Maar van vrijheid naar ongebondenheid en chaos is slechts één stap en het vereist een grote zelfbeheersing om de snel en zo gemakkelijk verworven materiële welstand geestelijk te kunnen verwerken, om matig, eenvoudig, rechtvaardig en huiselijk te blijven nu men zich met een zekere luxe kan omgeven en men zich de genoegens van het leven kan permitteren.

De Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming moet helaas bijna dagelijks constateren, dat een deel van onze samenleving het slachtoffer is geworden van dit ontwikkelingsproces. In voorgaande artikelen werd Uw aandacht reeds gevraagd voor enkele bestaande wantoestanden en Uw medewerking werd in geroepen, om hieraan zo spoedig mogelijk een einde te maken.

Ook nu weer wil de Stichting de vinger leggen op een wonde plek en U alarmeren, U onrustig maken en U zodoende tot actie brengen, daar het toch geenszins een geruststellende gedachte is, dat er vlak om U heen zoveel mensen in grote morele nood leven, mensen, die U misschien met een vriendelijk woord of een goede daad kunt helpen.

Voor mijn geest staan de slachtoffers van de Curaçaose welvaart, zoals de man, die zijn auto op afbetaling kocht, hij had hem niet nodig voor zijn werk, enkel en alleen voor zijn vertier, hij kocht hem, al kon hij met de beste wil van de wereld er de belasting en de andere noodzakelijke uitgaven niet voor betalen.

En het gezin, waar de ambtenaar binnenkwam en waar zich slechts een enkele stoel en een klein tafeltje bevond, maar waar wel een fraai luxe radio-meubel te pronken stond. En vele anderen, die de zelfkant van onze samenleving uitmaken, die erop los leven bijna zonder zich aan God of gebod te storen; die met verlies van zelfrespect zich geld toeeigenen, dat aan vrouw en kinderen toebehoort, of aan de zaak, waarin zij werken, om toch maar vooral in Campo Alegre te kunnen "feestvieren".

Doch dan bedenk ik mij, hoe wonderlijk het is. dat niettegenstaande afkomst en verleden, met al dat ontbreken aan maatschappelijke welstand, niettegenstaande alle geleden ellende aan onderdrukking, hier op Curaçao en over de gehele wereld, het overgrote deel der mensheid zich moreel staande heeft weten te houden. De kracht, die een Christelijke samenleving opbrengt. is voor hem, die zichzelf, de mensen rondom hem en de geschiedenis der mensheid kent, een wonder....

Maar die kracht, die ongetwijfeld in alle delen onzer Curaçaose samenleving bestaat, moet ook getoond worden, naar buiten worden uitgedragen en tot edelmoedige daden inspireren. Daden voortkomend uit begrip voor de zwakheid van velen onzer medemensen en de droeve gevolgen van hun zwakheid.

De goedwillenden en sociaalvoelenden onder ons zullen zich de plicht ten opzichte van hun zwakkere medemens nog meer bewust moeten worden. Het is toch een Christen plicht, die op ons allen rust, zich het lot van de zwakkere aan te trekken.

Door hen, die dit beseffen wordt reeds machtig veel gedaan, in scholen, ziekenhuizen, opvoedings-gestichten, sociale verenigingen, doch er kan en moet nog veel meer gedaan worden. Er zijn nog te veel kijkers, te veel stuurlui aan de wal. Laten wij, die ons verheugen in een steeds groter wordende zelfstandigheid, begrijpen, dat hier een taak op ons ligt te wachten, die wij niet aan anderen mogen overlaten. Wij zelf moeten elkanders lasten dragen, wij mogen niet bang zijn ook eens de helpende hand uit te steken. Wij moeten er niet tegen op zien, wanneer dat nodig is, een offer te brengen van tijd, van gezelligheid, huiselijkheid, gemak en desnoods van geld, om mede te werken aan de gezondmaking van onze gemeenschap.

Daarom roept de Stichting voor Reclassering U nogmaals op, haar de helpende hand toe te steken. Wij rekenen op U.

IS ER IETS VAN U BIJ?

W'stad. — Gevonden voorwerpen zijn: Zwart lederen actetas inhoudende een handdoek; Zilverkl. armband "Valentino" met letters "AMOR"; blauw etui met ritssluiting inh. 1 Shaeffervulpen en 1 Waterman bolpoint 6 stukjes Landsloterij en 8 stukjes Landloterij aan wasknijper trekking 1 September 1955; wieldop groot model "Chevrolet"; etui inh. 1 zonnebril met goudkl. montuur; Groen plastic kindertasje met poppenkop inh. 1 zakdoekje; verschillende zwarte damesschoenen (Monsters); duikbrillen op Westpunt 26-8-55. Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5 A op het Hoofdbureau van Politie.

Nederlands elftal oefent

's-Gravenhage. — In verband met de voetbalwedstrijd België — Nederland op 16 October speelt het Nederlandse elftal op 5 October in Rotterdam een oefenwedstrijd. De K.N.V.B. voert onderhandelingen met de Hongaarse club Voros Lobogo. De centrale training begint 8 September en duurt tot het eind van de maand, in totaal vijf centrale trainingsavonden.

Voor de interland tegen België en Noorwegen op 6 November komen de gekozen spelers Donderdags tevoren reeds bijeen op Cios te Overveen onder leiding van Bondstrainer Merkel. Er komt een groep-A, waaruit de spelers worden gekozen, en een groep-B, waarin speciaal de jongere spelers een betere voorbereiding krijgen voor een eventuele plaats in het Nederlands elftal.

Nader wordt onderzocht een voorstel van de oud-Bondstrainer Jaap van der Leck om de spelers de gehele week tevoren bijeen te houden.

Op de sabel

Marinierskazerne getuige van fraaie partijen

Willemstad. — In de sportzaal van de Marinierskazerne te Suffisant heerste gisteravond een grote drukte van sabelschermers en belangstellenden voor de wedstrijden, die aldaar gehouden werden.

Door het grote aantal deelnemers, n.l. 20, werd alleen de voorronde verschermd en wel in 4 poules, waaruit de drie eerstgeplaatste schermers overgingen naar de finale.

Er werd uitstekend gesecondeerd door de heren Luckman en IJzendoorn, mede waardoor er ook een zeer sportieve geest op deze avond heerste en de wedstrijden een bijzonder vlot verloop hadden.

De eindstand van de voorronde was als volgt:

Deelnemer	Gewonnen partijen	Geplaatst
Poule I		
T. Groot	4	I
G. Statius Muller	3	II
W. Wauben	1	
O. Rigaud	1	
v. Beek	1	III
Poule II		
Jesserun	4	I
Ernste	3	II
Minguel	1	III
Martines	1	
J. Grasman	1	
Poule III		
B. Boutmy	4	I
Merced	3	II
Bronswinkel	2	III
M. Hello	1	
B. Szepansky	0	
Poule IV		
Haagman	4	I
Ch. Engels	3	II
Rochemont	2	III
Quast	0	
O. R. Jansen	1	

Aangezien er in poule I en poule II drie schermers waren met ieder één gewonnen partij heeft het aantal ontvangen treffers beslist wie er naar de finale overging.

De finale wordt a.s. Zondagochtend te 8.30 uur verschermd in bovengenoemde sportzaal. Dit beloven spannende wedstrijden te worden en wij hopen dat dit op dezelfde sportieve manier zal geschieden als gisteravond.

Om de Europese titel vlieggewicht

Parijs. — De Europese Boksbond heeft zijn goedkeuring gehecht aan de boksontmoeting op 3 October as. te Nottingham tussen Dai Dower (Engeland) en Young Martin (Spanje) voor het Europese kampioenschap vlieggewicht. Dower is Brits en Europees kampioen en van het Gemenebest. Martin is kampioen van Spanje in deze klasse.

Canadees toerisme loopt terug

Ottawa. — Uit de laatste officiële statistieken blijkt, dat Canada in de afgelopen jaren is gaan verliezen op het toeristenverkeer. Nog in 1948 maakte Canada een winst van 148 millioen dollar op toeristen, maar in 1954 was er een nadelig saldo van 80 millioen dollar. Voor het grootste gedeelte werd dit tekort geboekt op toeristen van overzee. Het tekort ten aanzien van bezoekers uit de Verenigde Staten baart echter meer zorg, omdat in het verleden juist op deze categorie de grote winst werd gemaakt. Thans besteden Canadese toeristen in de Verenigde Staten veel meer dan Amerikanen in Canada. Een der oorzaken is de iets hogere stand van de Canadese dollar. Sommige hotelhouders en andere zakenlieden in Canada zijn er daarom toe overgegaan om de Amerikaanse dollar a pari met de Canadese te accepteren, ofschoon hun dat een verlies van enkele centen per Amerikaanse dollar kost.

Vliegende schotel voor militair gebruik

Toronto. — Het dagblad „Globe and Mail" heeft gemeld, dat de Amerikaanse regering gelden beschikbaar heeft gesteld voor een onderzoek naar de mogelijkheden van een „vliegende schotel" voor militair gebruik in de fabrieken van Avro Canada Limited.

De Canadese regering besloot verleden jaar haar steun aan dit project in te trekken.

Opschudding in zwembad

De badmeester van de Voorburgse zweminrichting heeft onlangs, toen alle baders vertrokken waren om plaats te maken voor een nieuwe groep, in een kleedcabine een bundeltje kleren van een jongetje gevonden. Men vreesde, dat het knaapje verdronken was. De politie ging direct dreggen en intussen werd de inrichting gesloten. Toen dit dreggen geen resultaat had, werd de naam van de jongen, die in de kleren voorkwam, met een megafoon omgeroepen. Na enige aarzeling kwam de achtjarige knaap zich melden.... Het bleek, dat de jongen zijn kleren had achtergelaten en in de rij van nieuwe baders was gaan staan om te trachten nog eens voor niets binnen te komen.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

110. Struikelend rent Erwin door de dikke sneeuw, waarin hier en daar nog flauwtjes de sporen van zijn vader en Wolf te zien zijn. Maar de vlokken vallen zo dicht, dat die afdrukken op sommige plekken helemaal ondergestoven zijn. Erwin let nauwelijks op de koude en de ijzige wind, die door zijn pelsmanteltje snijdt. Onvermoeid blijft hij zoeken en zijn hart springt op van vreugde, als hij plotseling het luide geblaf van Wolf hoort.

„Fadir", roept hij en tegelijkertijd ontwaart hij, vlak voor zich, de hoge gestalte van de Noorman. „Erwin", roept Eric verbaasd en ongerust, als hij de knaap op zich af ziet rennen. „Is er iets gebeurd?" „Niets, Fadir!" stelt de knaap hem haastig gerust. „Ik kom u helpen. Ik ga met u mee. Ge kunt toch niet alles alleen doen, terwijl wij daar bij het vuur zitten".

„Stil", fluistert de Noorman, terwijl hij Erwin bij de hand neemt. „Dat is misschien die eland, ik heb er daarnet een glimp van opgevangen, maar ik ben het spoor kwijt geraakt. Als we hem kunnen schieten, zijn we voorlopig uit de nood". Voorzichtig volgen ze Wolf en nauwelijks hebben ze een paar passen gedaan, als ze in de verte tussen de stammen de reusachtige vorm van de Koning der Wouden zien. Doodstil staat het dier tussen de bomen, de kop met het enorme gewei luisterend opgeheven. doch voordat de Noorman zijn boog heeft kunnen grijpen, wendt het dier zich om en verdwijnt geluidloos uit het gezicht. „Snel", beveelt Eric. Hij mag ons niet ontkomen. We moeten zijn spoor volgen". Doch op hetzelfde ogenblik ziet Erwin zijn vader wankelen. „Fadir, wat hebt gij?" roept hij angstig. „Ge kunt niet meer; ge moet rusten. Wacht hier op mij, dan zal ik die eland schieten. Heus Fadir, ik krijg hem wel". Langzaam schudt Eric het hoofd. „Het is niets, mijn zoon", mompelt hij. „Pas op Wolf. Hij is niet tegen de eland opgewassen" En dan zakt hij, duizelig en uitgeput, op zij tegen een stam.

CURACAOSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ N.V.

Het gedeclareerde dividend over 1954 op de aandelen ad 11½% — waarvan 2½% uit de agioreserve, waarover geen Nederlandse dividend- en inkomstenbelasting verschuldigd is — hetwelk voor 10% in aandelen en 1½% in contanten wordt uitgekeerd, zal met de houders van de door ondergetekende uitgegeven inschrijvingen en certificaten als volgt worden verrekend:

1. **Het contante dividend ad 1½% is op de certificaten vanaf 12 September 1955 betaalbaar bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij, N.V. te Amsterdam op dividendbewijs No. 7 met f. 1.50 per certificaat van f. 1000.— en f. 0.15 per certificaat van f. 100.—, zijnde f. 15.—, resp. f. 1.50 minus 15% dividendbelasting over een dividend van 9%.**
2. **Voor de ontvangst van de overige 10% is aangewezen dividendbewijs No. 8 der certificaten. Houders van certificaten en inschrijvingen worden vanaf 12 September 1955 tot 12 December 1955 in de gelegenheid gesteld tegen inlevering bij voormeld betaalkantoor van dividendbewijs No. 8 der certificaten en van daarvoor aan de ingeschrevenen in het register ter beschikking te stellen dividendbewijzen E, rechtgevende op het dividend ad 10%, kosteloos niet-royeerbare certificaten of inschrijvingen in het register van f. 1000.— of f. 100.— en wel tot het nominale bedrag, waarop deze dividendbewijzen rechtgeven, te ontvangen.**
   De inlevering dient vergezeld van bij het betaalkantoor verkrijgbare formulieren in duplo te geschieden. Na 12 December 1955 zal de tegenwaarde van de niet opgekomen dividendbewijzen No. 8 en E worden verkocht en de opbrengst in contanten worden betaalbaar gesteld.

Tevens wordt de gelegenheid opengesteld dividendbewijzen No. 67 van aandelen Curaçaosche Handel-Maatschappij N.V. op voornoemde wijze kosteloos in door ondergetekende uit te geven niet-royeerbare certificaten of inschrijvingen te verwisselen.

Samenvoeging van dividendbewijzen No. 67 der aandelen No. 8 der certificaten en E der inschrijvingen ter verkrijging van niet-royeerbare certificaten of inschrijvingen ad f. 1000.— of ad f. 100.— is toegestaan. Dividendbewijzen No. 67 van aandelen moeten vergezeld gaan van ondertekende nummerlijsten en de bovenvermelde formulieren in duplo.

Aan de ingeschrevenen in het register zal het contante dividend ad 1½% onder aftrek van dividendbelasting over een dividend van 9% op de door hen aangegeven wijze worden overgemaakt, terwijl dividendbewijzen E, rechtgevende op het dividend ad 10%, bij ondergetekende te hunner beschikking liggen.

**N.V. ADMINISTRATIEKANTOOR
VOOR AANDELEN CURAÇAOSCHE
HANDEL-MAATSCHAPPIJ N.V.**

Amsterdam / Curaçao, 31 Augustus 1955.

CURACAOSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ N.V.

In de op 30 Augustus 1955 gehouden Algemene Vergadering van Aandeelhouders is de uitkering over het boekjaar 1954 vastgesteld op 11½% (9% dividend plus 2½% ten laste van de Agioreserve), als volgt te betalen: 10% in aandelen en 1½% in contanten.

Over de uitkering ten laste van de Agioreserve is door aandeelhouders geen Inkomstenbelasting in Nederland verschuldigd.

In verband hiermede zullen de dividendbewijzen nos. 66 en 67 van 12 September 1955 af, bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij N.V. te Amsterdam betaalbaar zijn en wel:

Dividendbewijs no. 66 met fl. 1.50, zijnde 1½% (fl. 15.—), verminderd met 15% dividendbelasting over het dividend van 9%.

Tegen inlevering van 10 dividendbewijzen no. 67 zal een nieuw aandeel van fl. 1000.— worden uitgereikt, delende in de winst van 1 Januari 1955 af.

De inlevering van dividendbewijzen no. 67 dient te geschieden met nummerlijsten.

In verband met de aanvraag tot opneming van de nieuwe aandelen in de Officiële Notering ter Beurze van Amsterdam, zijn deze onherroepelijk gedeponeerd bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij N.V. te Amsterdam.

DE DIRECTIE.

Amsterdam / Curaçao — 31 Augustus 1955